

eul_wid: ria-ad

Κλαύδιος Αἰλιανός · Aelian of Praeneste

Excerpts

Ἀποσπασμάτια

Period: *Ῥωμαϊκή* [Roman](#)
Dialect: *Κοινή* [Koine](#)
Domain: *Ῥητορική* [Oratory](#)
Format: *Λόγος* [Oration](#)
Affiliation: [Sophist](#)

- Fr. t1-8 ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Χρύσιππος ὁ Σολεὺς ἐποιεῖτο τὸν βίον ἐκ πάνυ ὀλίγων, Κλεάνθης δὲ καὶ ἀπὸ ἐλαττόνων.
- Fr. 2 Πρώτη καὶ ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι φασὶ τὴν Αἴτνην ῥυῆναι, ὅτε καὶ Φιλόνομος καὶ Καλλίας οἱ Καταναῖοι τοὺς ἑαυτῶν πατέρας ἀράμενοι διὰ μέσης τῆς φλογὸς ἐκόμισαν, τῶν ἄλλων κτημάτων καταφρονήσαντες. ἀνθ' ὧν καὶ ἀμοιβῆς ἔτυχον τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ· τὸ γάρ τοι πῦρ θεόντων αὐτῶν διέστη καθ' ὃ μέρος ἐκεῖνοι παρεγίνοντο. Ὁ Σωκράτης ἐπεὶ τὸ κωνεῖον ἔμελλε πίεσθαι, τῶν ἀμφὶ τὸν Κρίτωνα ἐρομένων αὐτὸν τίνα τρόπον ταφῆναι ἐθέλει, ὅπως ἂν ὑμῖν ἀπεκρίνατο ἢ ῥᾶστον.
- Fr. 3 ‘ Σωκράτης ὁ γενναῖος ἠτιᾶτο τῶν πατέρων ἐκείνους, ὅσοι μὴ παιδεύσαντες αὐτῶν τοὺς υἱεῖς εἶτα ἀπορούμενοι ἦγον ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τοὺς νεανίσκους, καὶ ἔκριναν αὐτοὺς ἀχαριστίας, ὅτι οὐ τρέφονται ὑπ’ αὐτῶν.
- Fr. 4 ἔφη γὰρ ἀδύνατα ἀξιοῦν τοὺς πατέρας· μὴ γὰρ οἷους τε εἶναι τοὺς μὴ μαθόντας τὰ δίκαια ποιεῖν αὐτά. πολὺς δὲ καὶ ἀσελγὴς τίκτεται ἐκεῖθι ἄνεμος· γενέσεις δὲ αὐτῷ αὐλῶνες βαθεῖς καὶ φάραγγες, δι’ ὧν ὠθούμενος ἐκπίπτει λαμπρότατος.
- Fr. 6. (t) De mulieribus Romanis. αἱ δεξάμεναι παρὰ Πύρρου τὰ δῶρα ἔφασαν ἢ δῶς αὐταῖς πρέπειν καὶ ἀξία εἶναι τοῦ πέμψαντος Πύρρου· ἀνόσιον δὲ εἶναι αὐταῖς φορεῖν. ἐπ’ ἐλευθερίᾳ τινὲς Ῥωμαίοις φιλωθέντες, εἶτα μέντοι τὴν πίστιν, ἥπερ οὖν δεσμός ἐστι φιλίας, οὐκ ἐτήρησαν.
- Fr. 8 οὐδεὶς οἰκέτης μνημονεύεται κάκῃ εἵξας προδοῦναι τὸν δεσπότην. ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ.
- Fr. 9 Ἐχρήσατο δὲ Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ Προνοίας τῷ ἀβασάνιστος ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὁδύνης. De daducho Epicuri praeceptis corrupto.
- Fr. 10. (t) τῶν ἐξ Ἐλευσίνος ὀργεῶνων εἷς. χλόνης τε καὶ γύνανδρος ἀνὴρ, εἰ δοίημεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι, διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυς γενόμενος. ὁ πρὸς Στρατοκλέα Ἀθήνησι δαδουχήσας ὁ χλόνης τε καὶ γύννης, καταγοητευθεὶς καὶ οἷον ἐν δεσμῷ τινὶ ἀφύκτῳ πεδηθεὶς. ἀνὴρ τις ἦν (εἰ δοίημεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι) διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυς γενόμενος, ὁ χλόνης τε καὶ γύννης, ὅσπερ ἐπιλαθόμενος ὥθησεν ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον φέρων, ἔνθα δήπου τῷ ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν. καὶ δαδουχήσας Ἀθήνησιν. ὡς Ἀθηναίων φασὶν οἱ ταῦτα ἀκριβοῦντες δόκιμοι. εὗξαντο δὲ καὶ

τῇ Βουλαίᾳ καὶ τῇ Κόρῃ διὰ τε τῶν ἱεροφαντῶν καὶ τοῦ δαδούχου σωτηρίαν αὐτοῖς. καὶ δαδουχήσας λαμπαδοφορήσας. ὁ πρὸ Στρατοκλέους Ἀθήνησι δαδουχήσας, ἐκ τῆς ἡδονῆς, ἦν ἐκεῖνος ὕμνει ὁ χλούνης τε καὶ γύννης. κακὴν σοφίαν μετιών, καὶ τοὺς ἀθέους Ἐπικούρου λόγους καὶ γύννιδας ἐπασκῶν, κακὴ τῆς ἡδονῆς, ἦν ἐκεῖνος ὕμνει ὁ χλούνης τε καὶ γύννης, ὅτι δὲ καὶ ἐντομίαν ὁ χλούνης δηλοῖ οὐ μόνον Αἰσχύλος δίδωσι χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ Αἰλιανὸς μάλιστα ἐν τοῖς περὶ Προνοίας. εἴτα μέντοι παρ' οὐδὲν θέμενος τὰ σεμνὰ Εὐμολπιδῶν καὶ Κηρύκων καὶ τῶν ἄλλων γενῶν ἱερῶν τε ὄντων καὶ θεοφιλῶν, ἐπίρρητον δὲ καὶ θῆλυον σοφίαν προελόμενος. καὶ ὥς οὐ μέλει τῶν ἀνθρωπειῶν τῷ θεῷ δεῖξαι φλεγόμενος, ὡθεὶ ἑαυτὸν φέρων ἐς τὸ μέγαρον· ἔνθα δῆπου τῷ μὲν ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον, ἐκεῖνῳ δὲ οὐκ ἔξῃν. ἐπεὶ δὲ ἐτολμήθη οἱ τὸ τόλμημα, φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται, καὶ νοσεῖ νόσῳ μακροτάτῃ, καὶ τηκεδῶν αὐτὸν διεδέξατο· καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν καὶ λέγων καὶ ὅσα ἐστὶν ἀνθρώπων ἀσεβεστάτων ἐκτραγωδῶν καὶ εὐχόμενος, τὴν ἐπίρρητόν τε καὶ κατάρατον ψυχὴν ἀπορρήξαι διψῶντα, μόλις καὶ ὁπὲρ τούτου τυχόντα. De Philemonis comici morte.

Fr.11. (t) οὗτος ἄπληρος ἦν τὸ σῶμα, καὶ μέντοι καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἀσινεῖς εὐμοιρίᾳ τινὶ διεσώσατο. ὁμολογοῦσι δῆπου καὶ τοῦτο. πολεμούντων Ἀθηναίων καὶ Ἀντιγόνου Πειραιοῖ διαιτῶμενος ὁ Φιλήμων ὄναρ ὁρᾷ κόρας ἐξιούσας ἐννέα τῆς οἰκίας αὐτοῦ. ἐδόκει δὲ ἐρέσθαι αὐτὰς τί βουλόμεναι καταλείπουσιν αὐτόν, αὐτῶν δὲ ᾤετο ἀκοῦσαι λεγουσῶν ἕξω θυρῶν ἰέναι· μὴ γὰρ εἶναι θεμιτὸν μεῖναι αὐτάς. καὶ τὸν μὲν ὄνειρον ἐνταῦθα παύσασθαι, αὐτὸς δὲ διυπνισθεὶς τῷ παιδί περιηγεῖται ἃ τε εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε καὶ ἅτινα εἶπεν. εἴτα μέντοι ἔγραψε τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος, ὅπερ οὖν ἔτυχε διὰ τῆς παρούσης ἁγῶν φροντίδος, καὶ ἐπηλυγησάμενος ἡσυχῇ ἔκειτο, κᾷτα ὑπεξέσχε. καὶ οἱ γε ἔνδον ᾤοντο καθεύδειν αὐτόν· ἐπεὶ δὲ μακρὸν τοῦτο ἦν, ἐκκαλύψαντες τεθνεῶτα ἐθεάσαντο. οὐκοῦν, ὦ Ἐπίκουρε, παρήσαν δὴ καὶ Φιλήμονι αἱ ἐννέα Μοῦσαι, καὶ ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπινησθεῖσάν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἰέναι, ᾤχοντο ἀπιοῦσαι. θεοῖς γὰρ οὐδαμῇ θεμιτὸν ὁρᾶν ἔτι νεκρούς, καὶ ἔαν ᾧσι πάνυ φίλοι, οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς. σὺ δὲ λέγεις αὐτοὺς μὴ ἡμῖν προσέχειν, ὦ μῶρε. De Monima Milesia.

Fr.12. (t) γυνὴ τὴν ὥραν διαπρεπῆς, σώφρων τὸν τρόπον. ὁ δὲ ὁρᾷ τὴν Μιλησίαν καὶ ἐρᾷ αὐτῆς, καὶ πέμπει πειρῶν πεντακισχιλίους καὶ μυρίους αὐτῇ χρυσοῦς, καὶ εἰ πλέον δέοιτο, ἔφατο δώσειν· ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, ἐταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνώτῳ καὶ ὥσπερ ὦνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι. διέρρει τοίνυν ὑπὲρ τῆς ἀνθρώπου κλέος σοβαρώτατον. καὶ ἔδνα ἥτει γενέσθαι, τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσω, Τρικορυσαία βασιλιννα καὶ αὕτη, δέσποινα εἶναι τοῦ Πόντου ἐθέλousa. Μιθριδάτης δὲ τὴν ἀποδημίαν Λευκόλλου ἑαυτῷ κατέγραψεν εὐερμίαν εἶναι. ἡ δὲ ὥς ἐπύθετο ὥς ἐκ τῶν παρόντων αἵρεσιν ἐκάστη δόντος θανάτου ὥς ἐνὶ μάλιστα ἀλύπου τε καὶ κούφου, τὸ διάδημα, ὅπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε σύμβολον δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, περισπάσασα εἴτα μέντοι τῷ τραχήλῳ περιβάλλει πρὸς τὴν χρεῖαν τὴν παροῦσαν βρόχον ἀποφήνασα. τὸ δὲ ταραντινίδιον λεπτὸν τε ὄν καὶ ἀσθενὲς ἐπεὶ μόνον ἐτάθη, κᾷτα ἀπορρήγνυται. ἡ δὲ περιαλγεῖ καὶ φησιν 'ὦ κατάπτυστόν τε καὶ ἐπίρρητον ῥάκος, οὐδὲ ἐς ταύτην μοι τὴν χρεῖαν ἐπιτήδειον ἐγένου.' καὶ ῥίψασα αὐτὸ ξίφει ἑαυτὴν διεχρήσατο. κατὰ τι πυθόχρηστον ἦκε θεῶν κομίζων ἱερὰ ἐς τὴν μετοίκησιν σεμνὰ ἐφόδια.

Fr.14 παρ' οὐδὲν τιθέμενος τὴν τοῦ ἱεροῦ γράμματος συμβουλήν, ὅπερ οὖν οἷα δῆπου ψέλιον τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ἐκ τοῦ νόμου προσήρτητο, ἀναστέλλον τῶν ἀδικημάτων. Eustathius in Il.

Fr.15 α, p. 100. Ἡ δὲ χρήσις τοῦ ἀθέρος παρὰ τῷ Αἰλιανῷ ἐν τῷ περὶ Προνοίας. Eustathius in Il.

Fr.16

δ, p. 495. Ἔρρεε δακρύοις ὁ ὀφθαλμός. ὅπερ ἐν τῷ περὶ Προνοίας φησὶν Αἰλιανός. Eustathius in Il.

Fr.17 ζ, p. 657. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐντεῦθεν παρέξεσται ὁ χρησμός ὁ παρὰ τῷ Αἰλιανῷ ἐν τῷ περὶ Προνοίας λέγων οὕτω μοῖραν μὲν θνητοῖσιν ἀμήχανον ἐξαλέασθαι, ἣν ἐπὶ γεινομένοισι πατὴρ Ζεὺς ἐγγυάλιξεν. Eustathius in Il.

Fr.18 κ, p. 797. Τὸ δὲ δυσωρεῖν παρήκται μὲν ὁμοίως τῷ ἀρκυωρεῖν, ὃ ἐν τοῖς περὶ Προνοίας κεῖται παρὰ τῷ Αἰλιανῷ. Eustathius in Dionys.

Fr.19 453. Αἰλιανὸς ἐν τοῖς περὶ Προνοίας φησὶν ὅτι ἐν Γαδεῖροις βωμὸς Ἐνιαυτῷ ἱδρύεται καὶ Μηνὶ ἄλλος ἐς τιμὴν Χρόνου βραχυτέρου τε καὶ μακροτέρου. ἔστι δὲ καὶ Γήρως φησὶν ἱερὸν τοῖς ἐκεῖ τιμῶσι τὴν ἡλικίαν τὴν μαθοῦσαν πολλά, καὶ Θανάτου ἄλλο ἐς γέρας τῇ κοινῇ ἀναπαυλῇ, ἡγουν τῷ τελευταίῳ ὄρμῳ. καὶ βωμὸς δὲ φησι παρὰ τοῖς ἐκεῖ Πενίας καὶ Τέχνης, τῆς μὲν ἐξιλεούμενοις, τῆς δὲ παραλαμβάνουσιν ἐς ἄκος ἐκείνης. Joannes Siceliota Scholl.

Fr.20 in Hermog. in Walzii Rhett. T. VI p. 229. Αἰλιανοῦ τινος ἐν τῷ περὶ Δαιμόνων προνοίας γράφοντος ἐπὶ τῆς ἀληθείας ἀνατροπῇ, καὶ Συμυρναίου Πολέμωνος, οἱ βαθιστείσας πόλεις λέγουσι συγχορεύειν ταῖς Μούσαις. ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΘΕΙΩΝ ΕΝΑΡΓΕΙΩΝ.

Fr.21 πάντα ὅσα ἔδρασεν ἀνεμάξατο τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ. De Diopithe rhetore Atheniensi.

Fr.22. (t) καὶ τὸ μὲν ἐπιτήδευμα ἦν ῥήτωρ, Διοπεΐθης τὸ ὄνομα. καὶ ἐνέκειντο αὐτῷ, τὴν ἐξ αὐτοῦ προφέροντες καὶ προσείοντες ὡς εἰπεῖν Γοργόνα, καὶ τοῦτον κατεσίγασαν, τὴν ἄλλως πρόλαλον ὄντα καὶ ἰταμόν. λέγει δὲ περὶ Διοπεΐθους τοῦ Ἀθηναίου, ὃς νόμον εἰσάγει τὸν ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐν Πειραιεῖ μέιναντα τοῦτον τεθνάναι. οὗτος οὖν ὠψίσθη ποτὲ ἄκων, καὶ κατέμεινεν ἐν τῷ Πειραιεῖ, καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ ἐς δίκην ὑπάγουσι. διὰ τοῦτο λέγει προσείοντες Γοργόνα. καὶ τοῦτο δήπου τὸ τοῦ Αἰσχύλου, τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν, καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις ἃς ἄλλοις ὑφῆκε, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε· τεύχων ὡς ἐτέρῳ τις ἐῷ κακὸν ἥπατι τεύχει. οὕτως ἄρα αἱ ἰσχυραὶ τιμωρίαι πολλάκις ἐς τοὺς εὐρόντας αὐτὰς περιτρέπονται καὶ ὅσα προσέταξαν παθεῖν ἕτερον, αὐτοὶ πεπόνθασιν. κατὰ τινα χρησμὸν βουλευθεὶς ἰλεώσασθαι τὸν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ γεγεννημένον ἐνστάτην δαίμονα.

Fr.24. (t) De Caligula. οὕτως ἐκαλεῖτο Γάιος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπειδὴ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας τὰ πολλὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐτρέφετο καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς ἐχρῆτο ὑποδήμασιν. ἐκ τῶν καλίσγων οὖν Καλιγόλαν αὐτὸν ὠνόμασαν. ἢ Καλιγόλας ὁ Γάιος, διὰ τὸ ἐν στρατοπέδῳ γεννηθῆναι, ὡς φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ Θεῶν Ἐναργειῶν. ὅτι τὴν δίκην φασὶν οἱ παλαιοὶ εὐθεῖαν τε εἶναι καὶ ἀκλινῇ καὶ ἄτρεπτον.

Fr.25 καὶ τοῦτο ἄδουσι μὲν πλεῖστοι, ἤδη δὲ καὶ ἀνάγκη· φύσιν γὰρ δήπου τὸ δίκαιον τοιαύτην εἴληχεν. Ἡσίοδος δὲ αὐτὴν λέγει καὶ παρθένον ἀδιάφθορον τῇ τε ἄλλῃ καὶ μέντοι καὶ ὑπ' εὐνῆς ἀφροδισίου, αἰνιττόμενος ὅτι μὴ χρὴ δολοῦν τὸ δίκαιον, μήτε ἄλλως πεισθέντα μήτε λέχει παρατραπέντα. φησὶ δὲ καὶ μετιέναι αὐτὴν τιμωρουμένην τούτους, οἷσπερ οὖν ὕβρις μέμλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα. τοῖς γε μὴν ἐκείνην σέβουσι τὴν τε γῆν τὰ οἰκεῖα βρῦειν φησὶν ἀγαθὰ καὶ τὴν θάλατταν χορηγεῖν ὅσα τίκτει καὶ τρέφει μάλ' ἀφθόνως. ἀκούω δὲ αὐτὴν καὶ παρ' αὐτοῦ Διὸς καθῆσθαι θρόνῳ καὶ κοινωνὸν τῶν ἀρίστων βουλευμάτων εἶναι· καὶ Ὅμηρος δὲ μέγα αὐτῆς τὸ κράτος ὑμνεῖ, καὶ λέγει τοῖς ἀτιμάζουσιν αὐτὴν μηνεῖν τὸν θεὸν καὶ λάβρους καταντλεῖν ὑετοὺς αὐτῇ, καὶ χειμάρρους ἐπ' αὐτοὺς ὠθεῖσθαι καὶ ἀφανίζειν πόλεις αὐτῶν καὶ ἔργα καὶ ποίμνας. καὶ ταύτη καλῶς εἶσθαι τῇ τιμωρίᾳ ὕβρεως καὶ ἀτασθαλίας ἔργα ὑπομένοντας πρεπωδέστερα καὶ ἔτερα ἄττα. ἐγὼ δὲ ταῦτα περιῆλθον οὕτις ποῦ σχολὴν ἄγων τὰ τῶν προστυχόντων κακὰ τοῖς ἑμαυτοῦ λόγοις τιμᾶν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ πράττειν ἄλλους παραπλήσια.

- Fr.27 οὐ γὰρ δεῦρο ἀφῆγμαι ἐς τράπεζαν κεκυφέναι καὶ θρέμματος ἀλόγου δίκην πιαίνεσθαι καὶ ἀρχῶν τε καὶ τιμῶν κρέμασθαι καὶ θαυμάζειν αὐτὰς καὶ τραπέζας καὶ σατράπας, οὐδέ μοι κάλλος ἀνθρώπινον δέλεαρ ἐστίν, οὐδὲ χρηματίζομαι· πάλαι γάρ μοι ταῦτα ἐδόκει ἐκ μειρακίων λῆρος καὶ φλήναφος. δίκη γὰρ πάντα ἐφορῶσα ἄγρυπνός ἐστι φύσει καὶ θεία καὶ ἄτρυτος.
- Fr.29 παίδων νεαρώτεροι οἱ λέγοντες μὴ ἐφορᾶν τὰ τῆδε τὸ θεῖον. ὅτι τὰ ἀνθρώπεια τὸ θεῖον ἢ ὑπερφρονεῖ ἢ ἀτιμάζει ἢ πρόνοιαν αὐτοῖς ἔφορον οὐκ ἐφίστησι.
- Fr.31 ὑπὲρ δὴ τούτων τί φατε οἱ τὴν πρόνοιαν ἀλᾶσθαι καὶ μῦθον ἄλλως εἶναι λέγοντες; πρὸς ταῦτα τί λέγουσιν οἱ τὴν πρόνοιαν ἐξαίροντες; ὦ Ξενοφάνεις καὶ Διαγόραι καὶ Ἴππωνες καὶ Ἐπίκουροι, καὶ πᾶς ὁ λοιπὸς κατάλογος τῶν κακοδαιμόνων τε καὶ θεοῖς ἐχθρῶν, ἔρρετε.
- Fr.34 τῶν μὲν τινες αἰμύλων καὶ κομφῶν οἰήσονται με παίζειν. *Hircus Mendesius ab Ocho occiditur.*
- Fr.35. (t) τὸν ἐν Μένδῃ τράγον Πανὸς ἱερὸν κατέθυσέ τε καὶ σκευάσας ποικίλως ταύτην ὁ δυστυχὴς ἄρα τὴν δαῖτα ἄσατο, Αἰγυπτίων τε λεῶν ἀμπολυν ἀποσπάσας γαμετῶν καὶ τέκνων ἐς Πέρσας ἤγαγεν ἀνοίκτως. ὁ δὲ ἐς Πέρσας ἤγαγεν αὐτούς, κακὴν δουλείαν ἐπαρτήσας αὐτοῖς. ὁ δὲ ἐξέπλευσε τῶν φρενῶν, καὶ πολλὰ ἐς τὸ ἄγαλμα παρῶνησεν.
- Fr.36 ὥς εἶδεν ἄγαλμα ξενικὸν καὶ ἱερουργίαν οὐκ ἐπιχώριον, ἐς τὸ τιμώμενον παρῶνησεν. *Apis ab Ocho necatus.*
- Fr.37. (t) Ὡχος τὸν Ἄπιν ἀποκτείνας ἐβούλετο αὐτὸν τοῖς μαγείροις παραβαλεῖν, ἵνα αὐτὸν κρεουργήσωσι καὶ παρασκευάσωσιν ἐπὶ δείπνῳ. Τῶν δὲ συνήθων τις αὐτῷ ἐνέβη τῷ ποδὶ λακτίσας κείμενον τὸν ταῦρον. καὶ ἀκούω τὸν πόδα ἐκεῖνον ἐς οἶδημα ἀρθῆναι καὶ φλεγμῆναντα σφακελίσαι καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. φυλάττεσθαι τε ἔτι μνημεῖον τῆς τιμωρίας τῆς ἐκείνου, καθάπερ οὖν κακοῦ διαδοχῆν· ὅσοι γὰρ τῆς αὐτῆς σπορᾶς γεγόνασιν, κάτω τὸν πόδα τὸν δεξιὸν ἔχουσι διωδηκότα καὶ βᾶδισιν ἀσθενῇ τε καὶ νωθῇ. ὁ δὲ ὑπερβαίνων τὸν οὐδὸν τῆς αὐλῆς ἔπαισε βιαιότερον, καὶ πρὸς γῆν κατηνέχθη.
- Fr.39. (t) *De Epicuro eiusque discipulis.* οὗτος τὸ θεῖον παρ' οὐδὲν ἐτίθετο. ἀδελφοὶ δὲ ἦσαν τρεῖς, οἱ μυρίοις ἀρρωστήμασι περιπλακέντες ἀπέθανον οἴκτιστα. ὁ γε μὴν Ἐπίκουρος ἔτι νέος ὢν αὐτὸς οὐ ῥαδίως ἀπὸ τῆς κλίνης οἶός τε ἦν κατιέναι, ἀμβλυώττων τε καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αἴγλην δειλὸς ὢν, καὶ τῷ φαιδροτάτῳ τε καὶ ἐναργεστάτῳ τῶν θεῶν ἀπεχθανόμενος καὶ μέντοι καὶ τὴν τοῦ πυρὸς αὐγὴν ἀπεστρέφετο, αἰμά τε αὐτῷ διὰ τῶν πόρων ἀπεκρίνετο τῶν κάτω. τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντηξις ἡ τοῦ σώματος ἦν αὐτῷ, ὥς ἀδυνατεῖν καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν. καὶ Μητροδώρος δὲ καὶ Πολύαινος, ἄμφω τῷ ἐταίρῳ αὐτοῦ, κάκιστα ἀνθρώπων ἀπέθανον, καὶ μέντοι καὶ τῆς ἀθεΐας ἠνέγκαντο μισθὸν οὐδαμὰ οὐδαμῇ μεμπτόν. οὕτω δὲ ἄρα ἦν ἡδονῆς ἥττων ὁ Ἐπίκουρος, ὥστε διὰ τῶν ἐσχάτων ἐν ταῖς διαθήκαις αὐτοῦ ἔγραψε τῷ μὲν πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐναγίζειν ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ Μητροδώρῳ δὲ καὶ Πολυαίνῳ τοῖς προειρημένοις, ἑαυτῷ δὲ δις συσσιτεῖν, τῆς ἀσωτίας τὸ πλεον προτιμῶν καὶ ἐνταῦθα ὁ σοφός. καὶ τραπέζας λίθων πεποιησθαι καὶ ὥς ἀναθήματα ἐν τῷ τάφῳ προσέταξε τεθῆναι ὁ προτένης τε καὶ ὀψοφάγος οὗτος. καὶ ταῦτα ἐπέσκηψεν οὐκ ὢν ἐν περιουσίᾳ. λυττῶν οὖν ταῖς ἐπιθυμίαις ἦν, ὥσπερ οὖν καὶ ἐκείνων σὺν αὐτῷ τεθηνησομένων. ἐξήλασαν δὲ τοὺς Ἐπικουρείους τῆς Ῥώμης δόγματι τῆς βουλῆς κοινῶ, καὶ Μεσσήνιοι δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς οἰονεῖ φάτνης ἐδηδοκότας ἐξήλασαν, λυμεῶνας μὲν εἶναι τῶν νέων λέγοντες, κηλῖδα δὲ φιλοσοφίᾳ προσβάλλοντας διὰ τε μαλακίαν καὶ ἀθεότητα. καὶ προσέταξάν γε πρὸ τῶν τοῦ ἡλίου δυσμῶν ἕξω τῶν ὄρων τῆς Μεσσηνίας γῆς εἶναι αὐτούς, ἐκφρησθέντων δὲ τοὺς ἱερέας καθῆραι τὰ ἱερά. τοὺς γε μὴν τιμύχους (καλοῦσι δὲ ταύτη τοὺς ἄρχοντας Μεσσήνιοι) καὶ τὴν πόλιν καθῆραι πᾶσαν, οἷα δήπου λυμάτων τινῶν καὶ καθαρμάτων

ἀπηλλαγμένην. ὁ τῶν τριῶν ἐκείνων τῶν ἐπιρρήτων εἷς. ζῶν δὲ παρήει ἐς οὐδὲν ἱερόν, ἥλαυνον γὰρ ὡς ἐπάρατον καὶ ἐπίρρητον. ὅτι ἐν Κρήτῃ Λύκτιοι τῶν Ἐπικουρείων τινὰς ἐκεῖ παραβαλόντας ἐξήλασαν. καὶ νόμος ἐγράφη τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ τοὺς τὴν θήλειαν σοφίαν καὶ ἀγεννῇ καὶ αἰσχρὰν ἐπινοήσαντας καὶ μέντοι καὶ τοῖς θεοῖς πολεμίους ἐκκεκηρῦχθαι τῆς Λύκτου. ἐὰν δέ τις ἀφίκηται θρασυνόμενος, καὶ τὰ ἐκ τοῦ νόμου παρ' οὐδὲν ποιήσεται, δεδέσθω ἐν κύφωνι πρὸς τῷ ἀρχεῖῳ ἡμερῶν εἴκοσιν, ἐπιρρεόμενος μέλιτι γυμνὸς καὶ γάλακτι, ἵνα ἢ μελίτταις καὶ μυῖαις δεῖπνον, καὶ ἀναλώσῃ χρόνῳ τῷ προειρημένῳ αὐτόν. τούτου γε μὴν διελθόντος ἐὰν ἔτι περιῇ, κατὰ κρημνοῦ ὠθεῖσθω, στολὴν γυναικείαν περιβληθεῖς.

Fr. 40. (t) Philodemus ab Himeraeis urbe expulsus. ὁ δὲ ἐσυκοφάντει τὸν θεὸν ὀλιγωρίας. ἐκ δὲ τούτων νόσοι καὶ τροφῶν ἀπορίαί τὴν Ἱμεραίων κατέσχον. οἷ γε μὴν Ἱμεραῖοι τὸν Φιλόδημον τιμῶνται πρὸς τῇ δημεύσει καὶ φυγῇς ζημίᾳ. De Nicanore.

Fr. 41. (t) ὁ δὲ Νικάνωρ πολλάκις ἐνόσησε, καὶ ἀνέρρωσεν αὐτὸν ὁ θεός· ἐπεὶ δὲ ἐγκρατὴς γένοιτο ἑαυτοῦ καὶ τῆς ὑγείας, τοῦ σωτῆρος οὐδεμίαν ὥραν ἐτίθετο. ἔλεγε δὲ ὁ λεωργὸς τῶν φθανουσῶν ἰάσεων τύχῃ μᾶλλον ἢ βουλήσει θεοῦ ἐγκρατὴς γεγονέναι. ἐν ἀκμῇ δὲ ὦν τῆς τότε ὀδύνης καὶ ὦν ἤλγει, οὐκ ᾔδει τὴν ὁδὸν τὴν πορεύουσαν ἐς αὐτοῦ. εἰ δέ τινα καὶ θῆσαι ἐξ ἐνυπνίου ἐκελεύετο, καὶ τούτων ὀλίγῳ ἦν, φύσει τε ἀμαθὴς ὦν καὶ φιλοχρήματος, ἐπεὶ δὲ ἦν οἱ τὸ κακὸν τέχνης κρεῖττον καὶ μέντοι καὶ ἐπικουρίας τῆς ἐκ θνητῶν συμμάχων δυνατώτερον, ῥήγνυνσι φωνὴν ἰκέτιν, ἐξ αὐτῆς ἐκβιασθεῖς τῆς ὀδύνης, καλεῖ τε Ἀπόλλωνα ὑπὸ πολλοῖς τοῖς δακρύοις. ὁ δὲ Ἀπόλλων κελεύει τὸν μὲν ἀποδόσθαι τῷ Νικάνωρι φάκελον βύβλου τετρακοσίων χρυσῶν. ἐὰν δὲ μὴ ἐθέλῃ, ἀεὶ προσεπιτιμᾶν καὶ ἐπαιτεῖν τοῦ χρυσοῦ προστιθέντα, ἕως ἂν ἀπειπὼν δῶ ὅσον ἂν αἰτηθεῖς τύχῃ τῇ ἐπὶ πάσαις φωνῇ. ὁ δὲ Ἀπόλλων κελεύει ἀποδόσθαι τῷ Νικάνωρι φάκελον βύβλου τετρακοσίων χρυσῶν καὶ τέφραν ἐργάσασθαι, καὶ βρέξαντα τῷ τῆς Μαρείας λίμνης ὕδατι ἐπιπλάσαι τοὺς ὀφθαλμούς. ὁ δὲ ἀκούει τὸν Ἀπόλλωνα ὀρθαῖς ἀκοαῖς, ὁ δὲ ἀνέβλεψέ τε καὶ ἔφη ὅτι βιώσιμος εἴη.

Fr. 43 ἀνὴρ λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγὲς παιδίων κακῇ ἐστιάσει, τὰ τῆς Φερρεφάττης ὄργια ἐδίψησε θεάσασθαι, ἀτέλεστος ὦν. μυστηρίων τελουμένων τοῖς θεοῖν, ἀτέλεστος μὲν ἄνθρωπος ἀνόσιος δὲ οὐκ ἐβουλήθη μνηθῆναι κατὰ τοὺς νόμους, ἀλλὰ δοῦναι πολυπραγμοσύνης δυστυχοῦς ἄρρωσθήματι χάριν. καὶ ἐπὶ τινος ἀνελθὼν λίθου ἑώρα τὰ γινόμενα. ἐκ γάρ τοι τοῦ λίθου κατώλισθε, καὶ βιαία τῇ πληγῇ περιπεσὼν ἀπέθανεν. οὐ γάρ τίς ποτε παραπλήσιον ἢ μυστηρίων ἱστορίαν ἢ τὴν Περσεφόνην ἐθελῆσαι ἀρπάσαι αὐτήν; Battus mysteria violat.

Fr. 44. (t) ὅτι Βάττος ὁ Κυρήνην κτίσας τῆς Θεσμοφόρου τὰ μυστήρια ἐγλίχετο μαθεῖν, καὶ προσῆγε βίαν λίχνοις ὀφθαλμοῖς χαριζόμενος. καὶ τὰ μὲν πρῶτα αἱ ἱέρειαι ἐπειρῶντο αὐτὸν πρᾶναι καὶ ἀντέχειν τῆς ὀρμῆς. βιαίως δὲ καὶ ἀτέγκτως διακειμένου, τῶν μὲν ἀπορρήτων καὶ ἃ μὴ ἰδεῖν λῶν ἦν, τούτων οὐκ ἐκοινώνουν οἱ τῶν δὲ πρῶτων καὶ ἐξ ὧν οὔτε τοῖς θεασαμένοις οὔτε τοῖς δείξασιν ἔμελλέ τι ἀπαντήσεσθαι δεινόν, παρῆχόν οἱ βλέπειν ταῦτα. μετὰ τῆς ἱερᾶς στολῆς ὅλοι τελοῦμεναι μυστικῶς σφάκτριαι καταλειφθεῖσαι. καὶ αἵρουσαι τὰ ξίφη γυμνὰ καὶ αὐτὰ, καταπλέας ἔχουσαι τοῦ αἵματος τὰς χεῖρας καὶ τὰ πρόσωπα μέντοι (ἦσαν δὲ ἐκ τῶν ἱερείων χρισάμεναι), ἀθρόαι ὑφ' ἐνὶ συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ᾗξαν, ἵνα αὐτὸν ἀφέλῳνται τοῦ ἔτι εἶναι ἄνδρα. Samothracum mysteria evulgata.

Fr. 45. (t) ὁ δὲ παρὰ τοὺς ἀτελέστους καὶ βεβήλους ἐξεφοῖτα τὰ τῶν Σαμοθράκων ὄργια· ὃς φωραθεῖς ἀπέδρα πρὸς τοὺς Κυζικηνούς. καὶ οἱ Σαμόθρακες κηρύττουσι κήρυγμα, τὸν ζῶντα αὐτὸν ἀγαγόντα δύο τάλαντα ἔχειν. De virginibus Cyzicenis.

Fr. 46. (t) Δόλων. οὕτω καλεῖται ὁ παρὰ τοῖς Κυζικηνοῖς τὴν Ἄρτεμιν θεραπεύων γυναικεῖος θίασος. καὶ Κυζικηνῶν θυγατέρας τὴν ὥραν διαπρεπεῖς τῇ Δαρείου θυγατρὶ Ἀρσάμῃ ξένια ἀποστεῖλαι

ἐγλίχετο. αἱ δὲ καταφεύγουσιν ἐπὶ τὴν Ἄρτεμιν θεοκλυτοῦσαι καὶ τοῦ ἀγάλματος ἐκκρεμάμεναι, τοῦ βαρβάρου πικρῶς ἐγκειμένου. καὶ τῶν δορυφόρων ἀποσπώντων, κάκείνων ἀπριζέχομένων, διασπᾶται ὁ κατὰ τοῦ τραχήλου ὄρμος. ὑπὲρ δὴ τούτων τὴν Ἄρτεμιν μηνῖσαι καὶ μετελθεῖν δικαιούσαν αὐτοὺς τῆς γῆς ἀγωνία. De virginibus Locrensibus ob stupratam Cassandram Troiam missis.

Fr. 47. (1t) ὁ Ἀπόλλων φησὶ πρὸς Λοκροὺς μὴ ἂν αὐτοῖς τὸ δεινὸν λωφῆσαι, εἰ μὴ πέμποιεν ἀνὰ πᾶν ἔτος δύο παρθένους ἐς τὴν Ἴλιον τῇ Ἀθηνᾷ, Κασάνδρας ποινήν, ἕως ἂν ἰλεώσῃτε τὴν θεόν. καὶ αἱ γε πεμφθεῖσαι κατεγήρασαν ἐν τῇ Τροίᾳ, τῶν διαδόχων μὴ ἀφικνουμένων. αἱ δὲ γυναῖκες ἔτικτον ἔμπηρα καὶ τέρατα· οἱ δὲ τῶν τετολμημένων σφίσι λήθην καταχέαντες ἦκον ἐς Δελφούς. οὐκ οὖν ἐδέχετο αὐτοὺς τὸ μαντεῖον, τοῦ θεοῦ μηνίοντος αὐτοῖς. καὶ λιπαρούντων μαθεῖν τὴν αἰτίαν τοῦ κότου, ὅψε ποτε χρῆσαι. καὶ τὸ ἐλλειφθὲν κατὰ τὰς παρθένους προφέρει αὐτοῖς. οἱ δὲ (οὐδὲ γὰρ ἔσχον ἀνήνασθαι τὸ πρόσταγμα) ἐπ' Ἀντιγόνῳ τίθενται τὴν κρίσιν ὑπὲρ τοῦ τίνα χρὴ Λοκρικὴν πόλιν πέμπειν δασμόν. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀντίγονος, ἐφεθέεν οἱ δικάσαι προσέταξε κλήρῳ διακριθῆναι. De Pythagoira Ephesiorum tyranno.

Fr. 48. (t) Πυθαγόρας Ἐφέσιος, καταλύσας δι' ἐπιβουλῆς τὴν τῶν Βασιλιδῶν καλουμένην ἀρχήν, ἀνεφάνη τε τύραννος πικρότατος, καὶ τῷ μὲν δήμῳ καὶ τῇ πληθύνῃ ἦν τε καὶ ἐδόκει κεχαρισμένος, ἅμα τὰ μὲν αὐτοὺς ἐπελπίζων ὑποσχέσασιν, τὰ δὲ ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη· τοὺς γε μὴν ἐν ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει περισυλῶν καὶ δημεύων φορητὸς οὐδαμὰ οὐδαμῇ ἦν. καὶ κολάσαι δὲ πικρότατα οὐκ ἂν ὥκνησε καὶ ἀφειδέστατα ἀποκτεῖναι οὐδὲν ἀδικοῦντας· ἐξελεύτῃσε γὰρ ἐς ταῦτα ἔρως τε χρημάτων ἄμετρος καὶ διαβολαῖς ταῖς ἐς τοὺς πλησίον ἐκριπισθῆναι κουφότατος ἦν. ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἂν κάκιστα ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν· ἥδη δὲ καὶ τοῦ θεοῦ κατεφρόνει. τῶν γοῦν προειρημένων οἷς ἐπέθετο παμπόλλους ἐν τοῖς νεῶς ἀπέκτεινε· ἐνὸς δὲ τὴν θυγατέρα καταφυγοῦσαν ἐς τὸ ἱερὸν ἀναστῆσαι μὲν αὐτὴν βιαίως οὐκ ἐτόλμησε, συνεχῇ δὲ φυλακὴν ἐπιστήσας ἐξετρύχωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὥς βρόχῳ τὴν κόρην τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι. οὐκοῦν ἠκολούθησε δημοσία νόσος καὶ τροφῶν ἀπορία· καὶ σαλεύων ὁ Πυθαγόρας ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐς Δελφούς ἀπέστειλε, καὶ ἦται λύσιν τῶν κακῶν. ἡ δὲ ἔφη νεῶν ἀναστῆσαι καὶ κηδεῦσαι τοὺς νεκρούς, ἦν δὲ πρὸ Κύρου τοῦ Πέρσου, ὥς φησι Βάτων. θάψαντες δὲ τοὺς νεκρούς εἰργάσαντο κοινὸν πολυάνδριον. καὶ ἐδόκει περὶ τὴν ἀνθρωπὸν ἀκρατῶς ἠνεμῶσθαι.

Fr. 49 οἶκτόν γε μὴν καὶ δάκρυα ἐμβαλοῦσα πάντας, ὥς καὶ τοὺς ἀτέγκτους τε καὶ ἀτεράμονας τέγξει. ἀποστείλας τοὺς ἀγριωτάτους τῶν δορυφόρων ἐξήρπασε τὴν γυναῖκα, καὶ πρὸς βίαν ἥσχυνε ποτνωμένην καὶ θρηνοῦσαν. οὐδαμῇ φορητὸν εἶναι τὸν βίον ἑαυτῇ μετὰ τὴν εὐνήν τὴν ἄθεσμον πεπιστευκυῖα, θεοκλυτοῦσα καὶ μυρίας ἀράς Ἐφεσίοις ἐπαρωμένη, εἰ μὴ πράξαιτο τιμωρίαν τούτοις παρὰ τῶν τυράννων, ἑαυτὴν διέφθειρε. οὐ μὴν ἔμελλον αἱ ἀραὶ λήθῃ δοθήσεσθαι. λοιμὸς γὰρ τῇ Ἐφέσῳ πόλει ἐνήκμαζεν οἷος βαρύτατος, προμοίροις δὲ θανάτοις διεφθείροντο ἡ νεολαία, καὶ ἦν ἀγωνία γυναικῶν καὶ μέντοι καὶ τῆς ἀγέλης τῆς τετράποδος, καὶ τὴν τῶν τετραπόδων ἀγέλην ἐξαμβλίσκειν ἔφασαν. ἡ δὲ ὑπὲρ τῆς ἀσεβοῦς μίξεως ἀλλαξαμένη βρόχον. ἦν δὲ ἰέρεια τῷ θεῷ κάλλος ἄμαχος.

Fr. 50 ὅμως ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ πόθου κυμαίνεται αὐτῷ, καὶ φλέγεται, καὶ ἀκράτῳ ἑαυτοῦ ὦν ἐσήλατο ἐς τὸν νεῶν, ἔτοιμα δὴ καταγράφων, καὶ ὅτι τολμήσει ταῦτα ἐφ' οἷς ἐνόσει ἐπ' ἡρεμίας τῶν ἐπικουρῆσαι τῇ κόρῃ δυναμένων πεπιστευκῶς. ὁ δὲ οὐκ ἐφείσατο αὐτῆς ὁ ἔραστὴς ὁ ἐναγής, ἀλλ' ἐξαγαγὼν αὐτὴν τοῦ νεῶ πρὸς βίαν διέφθειρε μάλα ἀνοίκτως. ἥτις δεινὸν ἠγησαμένη καὶ φορητὸν ἦκιστα ξιφιδίῳ ἑαυτὴν διέφθειρε. ὁ δὲ πρὸ τῆς ἐς τοὺς πολεμίους συμπλοκῆς, ὥς εἶδεν ἀπολλύμενόν οἱ τὸν λεῶν, ἐνετολμήσατο κακὸν κακῷ μείζονι ὁ παλαμναῖος ἄρα ἐκεῖνος σβέσαι. προστάττει οὖν τὴν ἄθλιον παρθένον δίχα τεμεῖν. τὰ ἡμίτομα ἐπὶ κλίναις βεβλημένα

μάλα ἀβραῖς, καὶ στρωμαῖς ὕφει τινὶ ὑπερφηάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέντας, ὑπὸ δασὶν ἐνακμαζούσαις τῷ πυρὶ ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου καὶ τὸν ὑμέναιον ἄδουσῶν γυναικῶν. ἐμοὶ δοκεῖν, τοῦ Διονύσου τιμωροῦντος παρθένῳ δυστυχεῖ καὶ παθούσῃ τραγωδίας ἄξια. *Aegineta aliquis in ipso templi cereris limine manibus truncatus.*

Fr.51. (1t) καὶ φέρονται οἱ πλούσιοι τὸ πλεόν, συλλαβόντες δὲ τῶν δημοτῶν εἰς ψ' δῆσαντες ἄγουσιν. τῶν δὲ δεσμωτῶν εἰς ἀπορρήξας τὰ δεσμὰ καὶ διεκδὺς εἶτα καταφεύγει ἐπὶ τὰ τῆς Δήμητρος πρόθυρα. ὁ δὲ ἐντυχὼν προσκειμέναις ταῖς θύραις, καὶ τῶν ἐπισπαστήρων λαβόμενος ἀπρίξ εἶχετο. ἐπεὶ δὲ ἀποσπώντων βίᾳ ἀπέκοψαν τὸ πᾶν σῶμα τῶν χειρῶν. *De Iasonis Pheraei morte.*

Fr.52. (t) ὁ δὲ Ἰάσων ὁ Θετταλὸς ἐπὶ τοῖς ἀναθήμασιν ἐν Δελφοῖς ἐφλέγετο. ὁ δὲ θεὸς λέγει ἐκείνους μὴ πολυπραγμονεῖν· αὐτῷ γὰρ εἶναι διὰ φροντίδος. οἱ δὲ σπασάμενοι τὰ ἐγχειρίδια τοῦτον ἀπέσφαξαν. καὶ ἐξήμβλω μὲν ἡ ἔννοια τῆς θεοσυλίας τῷ ἀνοσίῳ ἀποσφαγέντος αὐτοῦ, ἐπαύσαντο δὲ τοῦ δέους οἱ Δελφοί. *De Sulla templi Alalcomenarum direptore.*

Fr.53. (t) Ἀλαλκομεναὶ πόλις ἐστὶ καὶ ἀκούω αὐτὴν μῆτ' ἐφ' ὕψηλοῦ κεῖσθαι καὶ ἀπιθοῦς λόφου, μήτε μὴν τευχῶν ἔχειν περίβολον, οἷον ἀποστέγειν καὶ ἀναστέλλειν τοὺς πολεμίους κατὰ τὸ καρτερόν. ὁ δὲ παλαμναῖος καὶ λευστήρ ἐκεῖνος ἤτησεν ἐπωνυμίαν λαβεῖν Εὐτυχῆς. τί γὰρ δὴ δελφῖνι καὶ βοῖ φασιν κοινὸν εἶναι, Σύλλα τε καὶ φιλοσόφοις; οὐ μὴν ἀπώνητο οὐδέν, ἀλλὰ ἐξέξεσε ζῶν κακοῖς θηρίοις, οἱ μὲν εὐλαῖς, οἱ δὲ ὅτι οὐ ταύταις, φθειρσί γε μὴν. ὁ δὲ φθειρσὶν ἐκζέσας ἐσθιόμενός τε καὶ κατὰ μικρὰ λειβόμενος ἀποθνήσκει. *De Branchidarum interitu.*

Fr.54. (t) ὅτι οἱ ἐν Δινδύμοις τῆς Μιλησίας οἰκοῦντες Ξέρξη χαριζόμενοι τὸν νεῶν τοῦ ἐπιχωρίου Ἀπόλλωνος τοῖς βαρβάροις προὔδοσαν, καὶ ἐσυλήθη τὰ ἀναθήματα πάμπλειστα ὄντα. δεδιότες οὖν οἱ προδόται τὴν ἐκ τῶν νόμων καὶ τῶν ἐν ἄστει τιμωρίαν, δέονται Ξέρξου μισθὸν λαβεῖν τῆς κακίστης ἐκείνης προδοσίας μετοικισθῆναι ἐν χώρῳ τινὶ Ἀσιανῷ. ὁ δὲ πείθεται καὶ ἀνθ' ὧν εἶχε κακῶς καὶ ἀσεβῶς, ἔδωκεν αὐτοῖς οἰκεῖν ἔνθεν οὐκ ἔμελλον ἐπιβήσεσθαι τῆς Ἑλλάδος ἔτι, ἀλλ' ἔξω τοῦ δέους ἔσεσθαι τοῦ κατειληφότος αὐτοῖ τε καὶ τὸ ἐκείνων γένος. κᾶτα λαχόντες δὴ τὸν χώρον, ἐν οἰωνοῖς οὐδαμῇ χρηστοῖς πόλιν ἐγείρουσι, καὶ τίθενται Βραγχίδας ὄνομα αὐτῇ, καὶ ᾤοντο μὴ μόνους ἀποδρᾶναι Μιλησίους, ἀλλὰ καὶ τὴν Δίκην αὐτήν. οὐ μὴν ἐκάθευδεν ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια. Ἀλέξανδρος γὰρ ὅτε τὸν Δαρεῖον νικήσας τῆς Περσῶν ἀρχῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο, ἀκούσας τὰ τολμηθέντα καὶ μισήσας αὐτῶν τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν ἀπέκτεινε πάντας, κακοὺς εἶναι κρίνων τοὺς τῶν κακῶν ἐκγόνους καὶ τὴν ψευδώνυμον πόλιν κατέσκαψε, καὶ ἠφανίσθησαν. *De Cleopatra.*

Fr.55. (t) Κλεοπάτρα, ἐς ἣν κατολισθάνει τῶν Πτολεμαίων ἡ διαδοχή. ἡ δὲ Κλεοπάτρα βασιλείαν βασιλέων ἑαυτὴν ἀνεῖπεν· ἐς τοσοῦτον ἄρα φρονήματος ἐξώκειλεν. ἡ δὲ Κλεοπάτρα καὶ ἄλλα εἰργάσατο ἀσεβείας ἐχόμενα, ἃ μοι σιγῶντι κόσμον φέρει. ἡ οὖν Κλεοπάτρα καὶ τοὺς Ἡλείους ἐπειράτο πολλῷ χρυσῷ ἐπικλύσασα τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς πρίασθαι. Ἀντωνίῳ δὲ ὠκοδόμει νεῶν μέγαν, ὅσπερ οὖν ἡμίεργος ἀπελείφθη· τῷ Σεβαστῷ δὲ ἐτελέσθη.

Fr.57 ἡ δὲ Κλεοπάτρα ᾤετο ταῖς αὐταῖς ἴυγξιν, αἵσπερ οὖν Καίσαρος καὶ Ἀντωνίου, καὶ μέντοι καὶ Σεβαστοῦ κρατήσιν τρίτου. ἀλλ' αὕτη γε ἡ ἐλπίς ἐξήμβλωτο αὐτῇ. τὴν δὲ ἀδελφὴν αὐτῷ Ἰόβας ὁ Μαυρούσιος ἄγεται. κίβδηλον δὲ ἄρα κακὸν δοῦλοι ὥς εἰσιν ἐν τῇ Κλεοπάτρᾳ ἀνεφάνη.

Fr.59. (t) *Tyrus ab Alexandro expugnata.* ἀπέστη τὸ ἔθνος τὸ Σύρων, καὶ Φοινίκων τοὺς γείτονας προσέλαβεν ἐς τὴν αὐτὴν ὁρμὴν τε καὶ ὑπόστασιν. καὶ τρεῖς οὐχ ἅπαξ ἀπέχρησέν οἱ Τυρίοις εἰπεῖν ἀποστήναι τῶν ἀμφὶ Δαρεῖον. ὁ δὲ (οὐ γὰρ ἐλελήθει τὰ ἔνδον) ὑπερήδετο, καὶ τὴν ἐλπίδα ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐλάμβανεν ἐς τὸ κρεῖττον, καὶ ἔτι μᾶλλον τῇ πολιορκίᾳ διαρκῶς ἐνεκαρτέρει. ὥς δὲ ἐπεφοίτα ἡ τοῦ ὀνείρου ὄψις ἐς πάντας, χαλεπαίνουσιν ὁ δῆμος οἱ Τύριοι. σχοινίον τε ἐφοίνιζαν μίλτω, καὶ ἔπαιον τὸ ἄγαλμα, Ἀλεξανδριστὴν καλοῦντες. καὶ ταῦτα μὲν

παρώνησαν, βαρβάρως ἐνθουσιάσαντες τε ἅμα καὶ λυττήσαντες. ἔτισαν οὖν δίκας οὐ μεμπτάς·
ἑάλω γὰρ αὐτοῖς ἡ πόλις. De Eutelida Arcade.

Fr. 60. (t) ἡ γλῶττα ἡ ἀπαίδευτος καὶ ἀμαθὴς τῇ τε ἄλλῃ καὶ ταύτῃ ἐπίσπαστα παλαμᾶται, καὶ μέντοι καὶ
ἐς τὸ ἀπόφημόν τε καὶ βλάσφημον κατολισθάνει. ἀνὴρ Ἀρκάς, Εὐτελίδας τοῦνομα, ἀκολάστῳ
τῇ γλῶττῃ καὶ ἀκράτορι κακῶς πάντας ἀγορεύειν ἀρρώστημα ἔσχεν. ἐμίσει δὲ καὶ τοὺς εὖ
πράττοντας καὶ οὐδὲν ἦν ἔς τινα ἔμβραχυν ἀγαθόν, ὃ μὴ ἐκείνου κατέτεινε τὴν ψυχὴν.
Epicureus aliquis Castorum simulacris illudit.

Fr. 61. (t) εἶχε δὲ ἄρα τὸ βιβλίον τὰς Ἐπικούρου δόξας, ἃς ἐκεῖνοι κυρίας οὕτω καλοῦσιν, Ἐπικούρου
κακὰ γνωρίσματα· ἐν αἷς ἄρα καὶ τόδε ἦν, ὅτι τὸ πᾶν φέρεται τύχῃ τινί, οὐ μὴν βουλήσει καὶ
κρίσει θεοῦ. ταύτας δὲ τὰς θρυλουμένας ἀτόμους πληττομένας ὑπ' ἀλλήλων, εἴτα ἀφισταμένας,
ἐκ τούτων γίνεσθαι ἀέρα, γῆν καὶ θάλατταν. εἴτα διαλύεσθαι τὰς ἀνακράσεις καὶ συνόδους, καὶ
παντελῶς ἀφανίζεσθαι ἐς ἀτόμους, φέρεσθαι δὲ εἰκὴ τὰ πάντα καὶ ὥς ἔτυχεν, οὐ μὴν ἐκ τῆς
τοῦ ποιητοῦ σοφίας. εἴτα ὅτι ἐκ προνοίας φύρεται πάντα, οὔτε κυβερνήτην οὔτε ἰθυντὴν οὔτε
ποιμένα ἔχοντα· εἴτα ὁ ** πομπῇ τοῦ θεοῦ ἦκων οὐκ ἠνέσχετο παραληρεῖν αὐτόν, ἀλλὰ τὴν
τῶν λόγων παραπλήγῃ λύτταν κατεσίγασεν. ** εἴτα ἀνέθορεν, Ἐπικούρῳ καὶ ταῖς ἐκείνου
δόξαις κλάειν λέγων. λιπαροῦντος οἰκτρῶς καὶ σὺν ἰκεσίᾳ, μὴ τὰ ἔσχατα αὐτὸν περιδεῖν
παθόντα. πρὸς δὲ τὸ θεῖον λιπαρὴς ἦν καὶ ἔκθυμος, ὥς θαμὰ αὐτῷ προσιέναι. ὃ δὲ θύσας
Ἐπικούρῳ καὶ δόξαις ταῖς ἐκείνου κλάειν ἔλεγε. ἐχλεύαζεν αὐτούς, ὥς ἐκ τῆς λιπαρίας τῆς
τοσῆσδε πλεον ἔχειν οὐδέν. ὃ δὲ ἐτώθαζε τοῦ θεοῦ τοὺς θεραπευτῆρας, λέγων ἐκ τῆς τοσαύτης
λιπαρίας πλεον ἔχειν οὐδέν. παριῶν δὲ ἐς τὸν νεών, χλευάζων γε μὴν τοὺς θεοῦ θεραπευτῆρας
καὶ ἐπετώθαζε. καὶ μέντοι καὶ Διοσκόρων ἦν ἀγάλματα δύο· νεανίαί μεγάλοι, γυμνοὶ τὰς
παρειάς, ὅμοιοι τὸ εἶδος, καὶ χλαμύδα ἔχοντες ἐπὶ τῶν ὤμων ἐφημμένην ἑκάτερος· καὶ ξίφη
ἔφερον τῶν χλαμύδων ἡρτημένα, καὶ λόγχας εἶχον παρεστώσας, ἐν αἷς ἡρείδοντο, ὃ μὲν κατὰ
δεξιάν, ὃ δὲ κατὰ λαιάν. ὃ δὲ οὐκ ἠνέσχετο παραληρεῖν αὐτόν, ἀλλὰ τὴν τῶν λόγων
παραπλήγῃ λύτταν κατεσίγασε· καὶ τῶν Διοσκόρων ἑνὸς τὸ ξίφος διηρμένον τε καὶ ἐπανεστῶς
** καὶ πληγεῖς καιρίως ἐξέγρετο. De sculptore nefario.

Fr. 62. (t) ὃ δὲ λιθουργῷ χειρουργίας τεχνίτῃ δίδωσι χρυσίον, ὅσον συνέβη. καὶ δίδωσιν ἀργύριον, ἵνα
ἐκπονήσῃ τὸ ἄγαλμα ἅκρας τέχνης, προσθεῖς τὸ μέγεθος καὶ προσειπὼν τῆς λίθου τὴν φύσιν. ὃ
δὲ πρὸς τὸ κέρδος ἀπιδὼν καὶ τυφλώττων πρὸς τὸ εὐσεβές, ἀπρόσωπον μὲν ὅσα ἰδεῖν, μικρὸν
δὲ τὸ μέγεθος, λίθου δὲ μὴ κεκριμένης τὸ ἄγαλμα ποιεῖ. ὃ δὲ χρόνῳ ὕστερον ἐφωράθη τῷ
πάντα ἐκκαλύπτοντι καὶ ἀπαληθεύοντι. ὑπὲρ τοῦ κέρδους ὁ κακοδαίμων τὴν πῆρῳσιν
ἀλλαξάμενος καὶ ἦν παράδειγμα καὶ παιδεύμα πᾶσιν, ὥστε μὴ τολμᾶν μηδὲ κερδαίνειν
παραπλήσια. Phoenix Syracusanus Simonidis sepulcrum diruit.

Fr. 63. (t) ὅπως ἐτίμησάν τε καὶ ἐφίλησαν οἱ Διόσκοροι τὸν μελοποιὸν Σιμωνίδην, καὶ πῶς ἐρρύσαντο
καλέσαντες ἔξω τοῦ ἀνδρῶνος, ἔνθα κατώλισθεν, ἐρῷ ἀλλαχόθι· ἄξιον δὲ μὴδὲ ταῦτα
παραλιπεῖν. Ἀκραγαντίνων στρατηγὸς ἦν ὄνομα Φοῖνιξ· Συρακοσίους δὲ ἐπολέμουν οὗτοι.
οὐκοῦν ὅδε ὁ Φοῖνιξ διαλύει τὸν τάφον τοῦ Σιμωνίδου μάλα ἀκηδῶς τε καὶ ἀνοίκτως, καὶ ἐκ
τῶν λίθων τῶνδε ἀνίστησι πύργον. καὶ κατὰ τοῦτον ἑάλω ἡ πόλις. ἔοικε δὲ καὶ Καλλίμαχος
τούτοις ὁμολογεῖν. οἰκτίζεται γοῦν τὸ ἄθεσμον ἔργον, καὶ λέγοντά γε αὐτὸν ὁ Κυρηναῖος
πεποίηκε τὸν γλυκὺν ποιητὴν οὐδὲ τὸ γράμμα ἠδέσθη τὸ λέγον μ' υἱὰ Λεωπρεπέος κεῖσθαι
Κήιον ἄνδρα. κᾶτ' εἰπὼν ἄττα ἐπιλέγει οὐδ' ὑμέας, Πολύδευκες, ὑπέτρεσεν, οἳ με μελάθρου
μέλλοντος πίπτειν ἐκτὸς ἔθεσθ' ὅποτε δαιτυμόνων ἀπο μοῦνον, ὅτε Κρανωνίων αἴας ὤλισθεν
μέγας οἶκος ἐπὶ Σκοπάδας. τιμωροὶ μὲν δὴ θεοὶ τοῖς ἀξίοις, καὶ τιμῶσιν οἳ τε Ὀλύμπιοι οἳ τε οἱ
ἐπὶ τῆς τρίτης ἀρχῆς. οὐ μοι δοκεῖ πολυπραγμονεῖν. ἔστωσαν δὴ καὶ ταῦτα ὑπόμνησις τοῦ

βιοῦν ὀρθῶς, ἵνα τε αὐτοὺς ἔχωμεν καὶ ἐνταῦθα κηδεμόνας καὶ ἐκεῖθι, ὅταν τὴν εἰμαρμένην τε καὶ ἀναγκαίαν πορείαν ἔλθωμεν. De Syrrhace Ephesiorum tyranno.

Fr. 64. (t) ὁ δὲ Σύρφαξ ὁμοῦ τι τῷ θανάτῳ ὦν ἀνεφθέγγετο τὰ ἐκ τῆς τραγωδίας ἱαμβεῖα, ὡς δεδιττόμενος τὸν Μακεδόνα, ὅρα, τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάνοιαν τιθῆς· οὐ μὴν ἔσπασέ τι ἢ μήρινθος αὐτῷ. οἱ γὰρ δορυφόροι μετέωρον ἀράμενοι τὸν Σύρφακα, ἐς τὸν τριακοντόποδα καλούμενον ἐκόμισαν, ῥίψαντες κάτω. ἐς δὲ μετέωρον ἀράμενοι τὸν Σύρφακα ῥίπτοῦσι κάτω, οἱ μὲν πυγμαῖς, κορύναις δὲ ἄλλοι, λίθων γε μὴν τῶν ἐν ποσὶν ἀμυνόμενοι πολλοί, οἱ δὲ ὅ τι παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον ἀλοῶντες αὐτὸν ἀπορραγῆναι τὴν ἐπάρατον αὐτοῦ ψυχὴν κατηνάγκασαν. Barbari urbem oppugnantes subita tempestate pereunt.

Fr. 65. (1t) ὁ δὲ θᾶπτον ἢ βάδην τὴν τε κεφαλὴν ἐπισείων καὶ βαρβαρικῶς τινα ἐπιφθεγγόμενος, ὅσα τῆς τε φωνῆς τῷ ἐντόνῳ καὶ τοῦ βαδίσματος τῷ σεσοβημένῳ εἰκάσαι, ἐπαπειλῶν. εἶτα ἀδοκῆτως πολλῷ πάνυ σφόδρα ὕσε, καὶ ἀστραπαὶ γεγόνασιν ἐκπλήξαι δειναί. ἀδοκῆτου χειμῶνος καταρρήγνυται πλῆθος ἄμαχον. ἐμπίπτόντων ὑετῶν καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἐπέρρευσε, καὶ οἱ ποταμοὶ πληρωθέντες ἀνεχύθησαν, καὶ διὰ πάσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατος· καίτοι τὰ τῆς ὥρας οὐδαμῇ χειμέρια ἦν. ἀνεσταύρωτο δὲ ὁ πολιορκῶν, καὶ ἐς τοῦτό οἱ τὸ τοῦ χειμῶνος τοῦ μὴ καθ' ὥραν ἀπαντήσαντος τὸ τέλος ὠρμίσατο. De Barbio Philippico Antonii adulate.

Fr. 66. (t) οὗτος ἐπὶ τῶν τριῶν τυράννων ἦρχε. θέραψ δὲ ἦν τὸν τρόπον καὶ κολακικός, καὶ μέντοι καὶ τῷ περὶ τὸν Ἀντώνιον θιάσῳ κατείλεκτο· καὶ ταύτην γε τὴν ἀρχὴν ἦρχε τὴν ἐκείνου χάριν. τοῦτον τε οὖν τὸν τότε σοβαρὸν καὶ πορφυροῦν τῇ τιμῇ καὶ ἐν ἀγορᾷ τῇ Ῥωμαίων ὑψηλὸν διάγοντα καὶ δικάζοντα ὁ δεσπότης ἀνέγνω ἐλθὼν, πρότερον μὲν ἀποδράντα, ἐν ἐκείνῳ δ' οὖν τοῦ καιροῦ πομπεύοντα ἀβρὸν καὶ κυδρούμενον καὶ σὺν τῇ ἀρχῇ θρυπτόμενον· καὶ προσελθὼν ἡσυχῇ κατόπιν θοίματίου λαβόμενος 'χαῖρε' εἶπε, τὸ ὄνομα προσθεὶς τὸ ἀρχαῖόν τε καὶ δοῦλον. καὶ ἐκεῖνος ἐκπλήττεται ῥαδίως τὸν δεσπότην γνωρίσας, καὶ δεῖται σιωπᾶν, καὶ ἐς τὰ οἰκεῖα ἄγει, καὶ καταβαλὼν ἀμπλίστα, εἶτα μέντοι ἑαυτὸν ἐλύσατο. καὶ αἰδοῖ Ἀντωνίου τῇ κηλίδι τῇδε σιγὴ κατεχύθη ἀργυρώνητος. ἔκρινα δὴ καὶ ταύτην τῆς τύχης μὴ σιγῆσαι τὴν παιδίαν. De Croeso.

Fr. 67. (t) καὶ ἐτιμᾶτο τιμαῖς τῆς ἐς ἀνθρώπους αἰδοῦς τε σοβαρωτέρας. ὁ δὲ Σόλων τῆς παρουσίας τῷ Κροῖσῳ τύχης κατεφρόνησεν, ἐκέλευσέ τε τοῦ βίου παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν μηδὲ προπηδᾶν, μηδὲ ἐπείγόμενον τοῖς εὐδαίμοσιν ἑαυτὸν ἐγκαταγράφειν· ἀτέκμαρτα γὰρ καὶ ἄδηλα εἶναι τὰ ἀνθρώπινα, ἕως ἂν ἐκάστῳ ἡ ψυχὴ ἔσω τοῦ τῶν ὀδόντων ἔρκους ᾗ. ὁ δὲ πεῖραν καθιεῖς καὶ ἐπιβουλεύων ἐλέγξει πανταχόθεν, τὰ τοῦ λέβητος καὶ τῆς χελώνης καὶ τοῦ ἄρνοῦ ἐν Λυδοῖς ἐπαλαμᾶτο. ἀναθήμασι σοβαροῖς ἐκόσμησε τὸν νεῶν. ὑπὲρ τῶν μελλόντων ἀτρέπτως τε καὶ παναληθῶς προθεσπίζουσα. ἐπεὶ δ' ἔμπαλιν τῆς ἀληθείας συνίει τὰ λεγόμενα, καὶ τὸ ἑαυτῷ φίλον τε καὶ κεχαρισμένον ἑώρα μόνον, ἐπέθετο καταλῦσαι τὴν Περσῶν βασιλείαν. ὁ Κροῖσος κιβδήλοις ταῖς ἐφ' ἑαυτοῦ ἀκοαῖς μένων, καὶ τὴν βασιλείαν τὴν πατρῶαν θάλπων τε καὶ περιέπων καὶ περιστέλλων. ὁ δὲ καὶ μᾶλλον μέγα ἐφρόνει, κεχαρισμένου τοῦ δώρου τῷ θεῷ γεγεννημένου. κελεύσαντος Κύρου ἵνα καταπρησθῇ ζῶν. ὁ δὲ ἀνηνέγκατο ἄρα στενάζας, καὶ ἐς τρις ἐκάλεσε τὸν Σόλωνα. αἰθρίας γὰρ οὖσης καὶ πανηλίου ἡμέρας ἄφνω καὶ ἀδοκῆτως νέφη συνδραμεῖν οἷα δήπου βαθύτατα, καὶ καταρρῆξαι πάμπολον ὑετόν. τί γὰρ μαθὼν ἐτόλμησε τό γε δὴ αὐτοῦ μέρος δουλώσασθαι Λυδοῖς Πέρσας; Lex de civibus a Pericle lata.

Fr. 68. (t) Περικλῆς ὁ Ξανθίππου νόμον γράψας τὸν μὴ ἐξ ἀμφοῖν πολίτην μὴ εἶναι. οὐ μετὰ μακρὸν τοὺς γνησίους ἀποβαλὼν, ἄκων καὶ στένων καὶ λύσας τὸν ἑαυτοῦ νόμον καὶ ἀσχημονήσας ἐλεεινῶς ἅμα καὶ μισητῶς ἔτυχεν ὦν ἐβούλετο. ὅμως γε μὴν ἀντιβολοῦντος καὶ δεκάσαντος τοὺς

έντεϋθεν ζώντας ὁψὲ καὶ μόλις τὸν νόθον οἱ παῖδα τὸν ἐξ Ἀσπασίας τῆς Μιλησίας ἐποίησε δημοποίητον. De Meleti et Timagorae amoribus.

Fr. 69. (t) οὗτος ἐρᾷ νεανίου Ἀθήνησι τῶν εὖ γεγονότων καὶ πλουσίων μειρακίου καὶ ἐκείνου τὸ γένος διαπρεποῦς καὶ τὴν ὥραν ἀμάχου. καὶ τῷ μὲν ἐραστῇ Μέλητος ὄνομα ἦν, τῷ καλῷ δὲ Τιμαγόρας, ὡς φασιν. ἦν δὲ ἄτεγκτός τε καὶ ἀμείλικτος ὅδε ὁ παῖς, καὶ οἱ πολλὰ προσέταττε καὶ ἐπίπονα καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων καὶ ὁμοῦ τι τῷ ὀλέθρῳ ἐλαύνοντα. καὶ ἦν τὰ προστάγματα κύνας τε ἀγαθὰς καὶ θηρατικάς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἄγειν, καὶ ἵππον αὖ τῶν πολεμίων ἀπαγαγεῖν ὅτου δὴ γενναῖόν τε καὶ θυμικόν, καὶ ἄλλου χλαμύδα ὡραῖαν, καὶ τοιαῦτα ἕτερα. καὶ τελευτῶν ὄρνιθας οἱ προσέταξε κομίσαι ὅτου δὴ τροφίμους καὶ οἰκέτας, γένος θαυμαστούς, ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο κατεπράξατο ὁ ἔνθεος φίλος ἐκείνος καὶ ἐδωρεῖτό γε τῷ καλῷ τὸ μέγα τίμιον κτῆμα τοὺς προειρημένους, ὃ δὲ ἀτεράμων ὦν καὶ ἐς τοσοῦτον ἀπεώσατο ἄρα τὸ δῶρον. ὁ τοίνυν Μέλητος φλεγόμενος τῷ ἔρωτι καὶ οἰστρούμενος καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσχάλλων τῇ ἀτιμίᾳ καὶ ἀπαυδήσας ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις τε μόχθοις ἅμα καὶ ἀπείροις, ἧ ποδῶν εἶχεν ἀνέθορέ τε ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ ἑαυτὸν ἔωσε κατὰ τῶν πετρῶν. οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβριστὴν παῖδα καὶ ὑπερόπτην εἶασεν ἐπεγχανεῖν τῷ τοῦ Μελήτου θανάτῳ. τοὺς ὄρνιθας γοῦν ἀναλαβὼν καὶ ταῖς ἀγκάλαις ἐνθείς, εἶτα μέντοι κατ' ἵχνια τὰ ἐκείνου θέων, ὥσπερ οὖν ἐλκόμενος βία ἑαυτὸν σὺν τῷ δυστυχεῖ δώρῳ ἐπὶ τῷ Μελήτῳ ἔρριψε φέρων, βραδὺν καὶ δυστυχῇ τὸν ἔρωτα ἀντερασθεὶς τοῦτον. καὶ ἔστηκεν εἰδῶλον τοῦ πάθους κατὰ τὸν τόπον παῖς ὡραῖος καὶ γυμνὸς ἀλεκτρυόνας δύο μάλα εὐγενεῖς φέρων ἐν ταῖς ἀγκάλαις καὶ ὠθῶν ἐπὶ κεφαλὴν ἑαυτόν. De Hipparino et Antileonte.

Fr. 70. (t) ὃ δὲ ὑφαίρεται τὸν κώδωνα, καὶ φιλίας σύμβολον καὶ ὄμηρον πρῶτον κομίζει τῷ ἐταίρῳ αὐτοῦ. καὶ ὡς κατειργάσατο τὸ κάλλιστον ἔργον, ἔφευγεν ὥκιστα εὐθὺ τοῦ ἐραστοῦ. μετῆσαν δὲ αὐτὸν οἱ δορυφόροι, καὶ διέφυγεν ἄν ἐκείνος, εἰ μὴ προβάτοις συνεζευγμένοις περιπεσὼν καὶ συμπλακείς ὡς πέδη κᾶτα ἀνεντράπη. τελευτῶν ἀπεσφάγη καὶ αὐτός, καὶ ἔκειτο πλησίον τῶν παιδικῶν, θέαμα ἔνδοξόν τε καὶ υπερήφανον. ἦστην δὲ καλῶ καὶ μεγάλῳ ὡραῖος δὲ ὁ νέος, οὐ τεθρυμμένος μὴν, ἀλλὰ γεννικὸν ὄρων εἶχε πρόκωπον τὸ ξίφος. ἔθαψάν τε ἐκείνους αὐτόθι σεμνῶς τε καὶ σοβαρῶς ἐπιστήματα ἐπέστησαν. νεανία ἦστην, ὃ μὲν ἤδη γενειῶν, ὃ δὲ αὐτοῖν γυμνὸς τὴν παρειὰν ἔτι. De Dionysio mercatore.

Fr. 71. (t) Διονύσιος τοῦνομα, ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευμα δολιχεύσας πολλοὺς πολλάκις πλοῦς, τοῦ κέρδους ὑποθήγοντος, καὶ πορρωτέρῳ τῆς Μαιώτιδος ἐκκουφίσας, ὠνεῖται κόρην Κόλχον, ἣν ἐλήισαντο Μάχλυες, ἔθνος τῶν ἐκεῖ βαρβάρων. ὑπάγοντος αὐτὸν τοῦ πλούτου καὶ ἐπὶ μᾶλλον ὑποθήγοντος. Διονύσιος τοῦνομα ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευμα, δολιχεύσας πολλοὺς πολλάκις πλοῦς, περιβάλλεται πλοῦτον εὖ μάλα ἄδρὸν. ὁ τοίνυν Διονύσιος καταγράφων ἑαυτῷ λύτρα πλεῖστα ὑπὲρ τῆς κόρης, ἣ χρυσίον ἀμόλυτον, ἦν ἀπόλοιτο αὐτῇ. τινὰς παραλαβὼν ἀδρου μισθοῦ ἐς Βυζάντιον ἐλθεῖν πείθει. εἶτα τῆς ὑστεραίας προσέσχε τῇ Χίῳ, καὶ ἀποβάντες ἐντυγχάνουσι τῇ κόρῃ πιπρασκομένῃ. ὃ δὲ ἔπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτοῦ ἐνόσει, καὶ τὰ τῆς ἐμπορίας ἐπικερδῇ ἤκιστα αὐτῷ ἦν. θυγάτηρ δὲ ἦπερ ἦν οἱ τῶν ἐκείνου μηχανῶν τε καὶ ἐπιβουλῶν ἀμαθής, ἐξάντης γίνεται τοῦ κακοῦ. De tutore avaro.

Fr. 72. (t) ἔστι δὲ οὕτως. ἀδελφῶ δύο ἦστην. ὁ τοίνυν ἕτερος ἀποθνήσκων καὶ παῖδα ὀρφανὸν ἀπολείπων τὸν ἀδελφὸν ἐγγράφει καὶ τοῦ υἱοῦ ἐπίτροπον καὶ τῶν χρημάτων ὧν ἐκείνῳ κατέλιπε μελεδωνόν. ὃ δὲ ἀνόσιος ὢν, τὰ τοῦ παιδὸς σφετερίσασθαι γλιχόμενος, εἶτα μέντοι καὶ τὰ οἰκεῖα προσαπώλεσε. δεομένῳ δὲ πολυωρίας τινὸς καὶ ῥοπῆς τυχεῖν τῆς ἐς τὸ κρεῖττον ἀπεκρίνατο νήπιος οὐκ ἐνόησεν ὅσῳ πλέον ἤμισυ παντός. παιδεύσεως ταῦτα ἔχεται, καὶ ψυχὴν καθαίρει, καὶ βίον κοσμεῖ, καὶ σωφροσύνην ἐντίθησι, καὶ δικαιοσύνην νομοθετεῖ. Aetoli vino Atheniensibus tradito ab iis interficiuntur.

- Fr.73. (1t) οἱ Αἰτωλοὶ ἐς Ἀθήνας τὸν οἶνον ἐκόμιζον, φιλοτησίας τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ κοινωνῆσαι καὶ τοῖς τῆς Ἀθηνᾶς τροφίμοις βουλόμενοι. οἱ δὲ ἄδην καὶ ἀπείρως σπῶσι τοῦ οἴνου, καὶ ἀνατραπέντες ἔκειντο ὡς ἔτυχον αὐτῶν ἕκαστος εἰκῇ. καὶ οἱ τούτοις προσήκοντες τοὺς οἰνοχόους τούσδε ἡγησάμενοι φαρμακεῖς καὶ πιστεύσαντες τεθνάναι τοὺς καθεύδοντας, τοὺς Αἰτωλοὺς ἀπέκτειναν. μέτεσι τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ τῶν ἀθέσμων φόνων ἡ δίκη, καὶ ἀφορταῖς συνείχοντο. νικώμενοι οὖν ἐκ τῶν παρόντων ἄκος αἰτοῦσι παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐρωτῶσι τὴν Πυθίαν. δέονται δὴ παρὰ θεοῦ ἄκος. καὶ αὐτοῖς ἐκπίπτει χρησμὸς λέγων δεῖν χοὰς τοῖς ἐκδίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος καὶ ἑορτὴν Χοὰς ἄγειν. καὶ ἐκ τούτου εὐθηνεῖτο τὰ τῆς Ἀττικῆς. De Hippia.
- Fr.74. (t) οὗτος τῆς ἐς Ἀθηναίους ὀργῆς καὶ τῆς ὕστερον ὠμότητος προΐσχετο αἰτίαν τὸν Ἰππάρχου φασὶ θάνατον. καὶ πικρὸς ἐκ τούτων δεσπότης κάτω τοῦ χρόνου γενόμενος, ὅμως οὐκ ἀπώνητο. ἤλασαν γοῦν οἱ Κεκροπίδαι αὐτόν. ὁ δὲ ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος ἐπήγετο τοὺς Πέρσας συμμαχοῦς, ὁρῶν ὃν εἶχεν ἔρωτα Δαρεῖος τῆς Ἀττικῆς, διὰ τὴν ἄτοπον ἐκείνην σπουδὴν, ἵνα τὰ σῦκα τὰ Ἀττικά μὴ ἐν ἐλευθέρῳ γῇ ἔτι ἀλλὰ δούλῃ γένηται τῇ ἐκείνου. ἰὼν μὲν οὖν ὅδε ὁ Ἰππίας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα σὺν τοῖς Πέρσαις καὶ ἐξελίττων τοὺς βαρβάρους μέγα ἔπταρε, καὶ ἄτε γέρων ἤδη εἶχε τοὺς ὀδόντας κραδαιομένους. ἐκ τοίνυν τῆς βίας εἰς ὁδοῦς ἐξεκρούσθη, καὶ κατώλισθεν ἐς τὴν ψάμμον, καὶ εὐρεθῆναι ἀδύνατος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἠττήθησαν οἱ βάρβαροι, φεύγων αὖθις ἐς Λῆμνον ἀφικνεῖται, καὶ κάμνει νόσῳ, καὶ τὴν ὄψιν τυφλοῦται, αἵματος ἐπιρρεύσαντός οἱ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἀλγεινῶς ἀπέθανε, δίκας ταύτας δούς τῇ πατρίδι, ἐπεὶ τοὺς βαρβάρους ἦγεν ἐπὶ καταδουλώσει αὐτῆς, μηνῖσαί τε τοὺς πατρίους θεοὺς. αἶ τε νῆες, ἃς ἐπήξαντο ἐκ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀλσέων καὶ τοῦ χώρου τοῦ τῷ Διὶ κομῶντος, κατεσάπησαν.
- Fr.75 ἔμβολά τε νηῶν γενόμενοι οὐδὲν ὦνησαν οἱ ἀνδριάντες. De Merope Co.
- Fr.76. (t) φέρεται δὲ μῦθος καὶ ὅτι Μέροψ Κῶος ἀπαύστως τὴν γυναῖκα πενθῶν θανοῦσαν, ξενίσας Ῥέαν μετεβλήθη εἰς ἀετὸν καὶ σύνεστιν αἰεὶ τῷ Διί. Αἰλιανὸς μέντοι ληστὴν ποτε γενόμενον μεταβληθῆναι εἰς ἀετὸν λέγει. διὸ καὶ γαμψώνυχον μὲν εἶναι καὶ θηρατικόν, ἐν γῆρᾳ δὲ ἀχρειοῦσθαι τὸ ῥάμφος τῇ ἄγαν ἐπικάμψει· καὶ ἔχει ποινὴν τῆς ποτὲ θηριωδίας τὸν ἐν γῆρᾳ λιμόν, ἣδη δὲ καὶ τὸν ἐκ κανθάρων πόλεμον, ὡς εὐθὺς μετ' ὀλίγα ῥηθήσεται. De Scedasi filiabus.
- Fr.77. (t) κατηύχοντό τε τοὺς ταῦτα δρῶντας ἀχώρους τε καὶ ἀτάφους κυσὶ καὶ ὄρνισιν ἐκριφῆναι, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν μὴ ὑποδέξασθαι σὺν εὐμενείᾳ, ἀλλ' ἐπαρτῆσαι τὰς δι' αἰῶνος τιμωρίας αὐτοῖς. αἱ δὲ κατευξάμεναι τὸν χῶρον πάντα ἐκεῖνον Λακωνικῷ αἵματι ἐπικλυσθῆναι, ἑαυτὰς ἀπέσφαξαν. Simonides a Dioscuris servatus.
- Fr.78. (t) ὁ δὲ ἐκέλευε παρὰ τῶν ἡπηννημένων πολλῶ πλείονα μισθὸν κομίζεσθαι. ταῦτά τοι οἱ Διόσκοροι οὐκ ἠτίμασάν οἱ φανῆναι ἄλλιν. καὶ παραχρῆμα ἡ οἰκία κατεσείσθη πρηνής. ἀναπαυομένων καὶ ὀρμιζομένων τὴν τελευταίαν ὀρμίσιν τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν καλῶν τε καγαθῶν ἀνδρῶν.
- Fr.80. (t) De Archiloch. ὅτι τῶν σπουδαίων οὐδὲ θανόντων οἱ θεοὶ λήθην τίθενται. Ἀρχίλοχον γοῦν, ποιητὴν γενναῖον τᾶλλα, εἴ τις αὐτοῦ τὸ αἰσχροεπὲς καὶ τὸ κακόρρημον ἀφέλοι καὶ οἶονεὶ κηλὶδα ἀπορρύψειεν, ὁ Πύθιος ἡλέει, τεθνεῶτα καὶ ταῦτα ἐν τῷ πολέμῳ, ἔνθα δήπου ξυνὸς Ἐνυάλιος. καὶ ὅτε ἦκεν ὁ ἀποκτείνας αὐτόν, Καλῶνδας μὲν ὄνομα, Κόραξ δὲ ἐπώνυμον, τοῦ θεοῦ δεόμενος ὑπὲρ ὧν ἔδεῖτο, οὐ προσήκατο αὐτὸν ἢ Πυθίᾳ ὡς ἐναγῇ, ἀλλὰ ταῦτα δήπου τὰ θρυλούμενα ἀνεῖλεν. ὁ δὲ ἄρα προεβάλλετο τὰς τοῦ πολέμου τύχας, καὶ ἔλεγεν ὡς ἦκεν ἐς ἀμφίβολον ἢ δρᾶσαι ἢ παθεῖν ὅσα ἔπραξε, καὶ ἡξίου μὴ ἀπεχθάνεσθαι τῷ θεῷ, εἰ τῷ ἑαυτοῦ δαίμονι ζῇ, καὶ ἐπηρᾶτο ὅτι μὴ τέθηκε μάλλον ἢ ἀπέκτεινε. καὶ ταῦτα ὁ θεὸς οἰκτεῖρει, καὶ

αὐτὸν κελεύει ἐλθεῖν ἐς Ταίναρον, ἔνθα Τέττιξ τέθαπται, καὶ μειλίξασθαι τὴν τοῦ Τελεσικλείου παιδὸς ψυχὴν, καὶ πραῦναι χοαῖς. οἷς ἐπέισθη, καὶ τῆς μῆνιδος τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξάντης ἐγένετο. De caurone Megarensi.

Fr.81. (t) ἀποθανόντων τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων ὁ θεὸς τίθεται πρόνοιαν καὶ ὥραν, καὶ τιμωρεῖ τοῖς ἀδίκως ἀνῆρημένοις. λέγει γοῦν Χρύσιππος ἐν Μεγάρους καταχθηνάι τινα, χρυσοῦ ζώνην πεπληρωμένην ἐπαγόμενον. ἀπέκτεινε δὲ ἄρα αὐτὸν πανδοκεὺς ὁ ὑποδεξάμενος ὀψισθέντα, ἐποφθαλμιάσας τῷ χρυσίῳ· εἶτα ἔμελλεν ἐκκομίζειν ἐφ' ἀμάξης ἀγούσης κόπρον, ὑποκρύψας ἐν ταύτῃ τὸν πεφονευμένον. ἡ τοίνυν ψυχὴ τοῦ τεθνεώτος ἐφίσταται Μεγαρεῖ τινι, καὶ λέγει ὅσα τε ἔπαθε καὶ ὑφ' ὅτου, καὶ ὅπως ἐκκομίζεσθαι μέλλοι, καὶ κατὰ ποίας πύλας ὃ δὲ οὐκ ἤκουσε ῥαθύμως τὰ λεχθέντα, κνεφαῖος δὲ ἐξαναστάς καὶ παραφυλάξας τοῦ ζεύγους ἐπελάβετο, καὶ ἀνίχνευσε τὸν νεκρόν. καὶ ὃ μὲν ἐτάφη, ὃ δὲ ἐκολάσθη. ὃ δὲ ἐς τινος πανδοκέως ἐλθὼν ἡξίου τυχεῖν καταγωγῆς· ὃ δὲ ἐδέξατο καὶ πῦρ ἐξέκαυσε. χειμῶνος ὥρα ἦν καὶ πῦρ ἐξέκαυσε τῇ ὥρᾳ σύγκαιρον. καὶ πως τὴν ζώνην τοῦ χρυσοῦ, ἣν ἐπήγετο ὁ ξένος, ὁ πανδοκεὺς ἐθεάσατο καὶ παραχρήμα ἐποφθαλμιᾷ. ὃ δὲ ἰδὼν τὸ χρυσίον ἐποφθαλμιᾷ τῷ ἀνθρώπῳ. ἐξήγαγεν ἐκ τῆς ζώνης τοὺς χρυσοὺς δαρεικοὺς, κατακερματίζειν θέλων καὶ διαλύσασθαι τῷ πανδοκεῖ. ἐς τὸ δωμάτιον, οὗ δὴ κατέλυε, γεγονότα. ἐπεὶ δὲ ἄωρία ἦν, ὃ μὲν ἐπὶ τὸν φόνον ὑπεθήγετο. ἐπιρρήγνυται βροντὴ βιαιοτάτῃ, καὶ τὸ πανδοκεῖον κατηράχθη. De dracone caesorum amicorum ultore.

Fr.82. (t) καὶ τὸν δράκοντα τὸν ἐκ τῆς θείας πομπῆς ἦκοντα. ὃ δὲ δράκων προελθὼν ἄρα τοῦ ἀδύτου τό τε αἷμα αὐτῶν ἐξελιχμήσατο καὶ ἐκάθηρε τὰς πληγὰς, ἵνα μή ποτε ἄρα τοῦ λύθρου μιαιοὶ βλέπωνται. ὃ δὲ δράκων ταῖς σπείραις τοὺς νεκροὺς συναγαγὼν ἐφύλαττεν ἀπαθείς, ὥς ἂν μήτε τι τῶν χερσαίων μήτε μὴν τῶν πτηνῶν ἐπὶ λύμῃ προσέλθοι. De Tito Livio et Cornuto.

Fr.83. (t) δύο συγγραφῆς Ῥωμαίων ἦσθιν, Τίτος Λίβιος, οὗ διαρρεῖ πολὺ καὶ κλεινὸν ὄνομα, καὶ Κορνοῦτος. πλούσιον μὲν οὖν ἀκούω καὶ ἄπαιδα τοῦτον, σπουδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα. τοσαύτῃ δὲ ἦν ἡ διαφορότης ἐς τούσδε τοὺς ἄνδρας τῶν ἀκροωμένων, ὥς τοῦ μὲν Κορνοῦτου παμπλείστους ἀκούειν, θεραπείᾳ τε καὶ κολακείᾳ τοῦ ἀνδρὸς συρρέοντας καὶ διὰ τὴν ἀπαιδίαν, ἐλπίδι κληρονομίας τοῦ γε μὴν Λιβίου ὀλίγους, ἀλλὰ ὧν τι ὄφελος ἦν καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς καὶ ἐν εὐγλωττίᾳ παιδείας. καὶ ταῦτα μὲν ἐπράττετο. ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρατός τε καὶ ἀδέκαστος καὶ ἡ τούτου φύλαξ καὶ ὁπαδὸς καὶ ἔφορος ἀλήθεια, μήτε χρημάτων δεόμενοι, μήτε μὴν ὄνειροπολοῦντες ἐκ κλήρου διαδοχὴν, μήτ' ἄλλω τῷ αἰσχυρῷ καὶ κιβδήλῳ τε καὶ καπήλῳ καὶ ἥκιστα ἐλευθέρῳ ἀλίσκόμενοι, τὸν μὲν ἀνέφηναν καὶ ἐξεκάλυψαν, ὥσπερ κεκρυμμένον θησαυρὸν καὶ κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά, τὸ τοῦ Ὀμήρου, τοῦτον τὸν Λίβιον· τοῦ δὲ πλουσίου καὶ μέντοι καὶ περιρρομένου τοῖς χρήμασι λήθην κατέχεαν τοῦ Κορνοῦτου. καὶ ἴσασιν ἢ τις ἢ οὐδεὶς αὐτόν. καὶ ἐώρων φάσμα τὸ μέγεθος ἐξῆκον πέρα καὶ ἀνωτέρω τοῦ ἰστοῦ.

Fr.84 ὃ δὲ περιαλγῶν ἐπὶ τῇ προρρήσει ἦν δῆλος, ἐπὶ ξυροῦ τε ἀκμῆς τὸ λεγόμενον ὁ τούτου κίνδυνος ὧν, οἳ τε ναῦται καὶ ὅσοι περίνειο οὐκ ἀνεξόμενοι τῆς τούτου μελλήσεως δῆλοι ἦσαν. οἱ ἄνεμοι οἱ σκληροὶ τε καὶ ἐχθροὶ παραχρήμα ἐκόπασαν, καὶ τὸ κύμα ἐστορέσθη· πνεῦμα δὲ κεκριμένον κατὰ πρύμναν ἐπέρρει, καὶ τὰ ἰστία ἐπλήρου. ἰνδάλματα εἰκασμένα κυσὶν ἐκ τινος θείας ὁρμῆς τοῦτον ἐπιπηδήσαντα, οἰκτρῶς, ὅσα ἰδεῖν, διέξυνεν.

Fr.85 ἦν δὲ ἄρα εἰδωλα ταῦτα, ὧν περ οὐ μετὰ μακρὸν ἔμελλε πείσεσθαι ὁ δυστυχὴς νεκρὸς ἐκείνου. De Clearcho Pontico.

Fr.86. (t) καὶ Κλέαρχος ὁ Ποντικὸς νέος ὧν ἐς Ἀθήνας ἀφίκετο ἀκοῦσαι Πλάτωνος. καὶ λέγων φιλοσοφίας διψῆν ὀλίγα οἱ συγγενόμενος (ἦν γὰρ θεοῖς ἐχθρὸς) ὄναρ ὁρᾷ ὅδε ὁ Κλέαρχος γυναικὰ τινα λέγουσαν πρὸς αὐτὸν ἄπιθι τῆς Ἀκαδημείας καὶ φεῦγε φιλοσοφίαν· οὐ γάρ σοι

θέμις ἐπαυρέσθαι αὐτῆς ὁρᾷ γὰρ πρὸς σε ἔχθιστον. ὧν ἀκούσας ἐπάνεισιν ἐς τὴν Ἡρακλείαν. φθόνῳ δὲ ἐπικλυσθεὶς ἐκπλεῖ τῆς οἴκοθεν, καὶ φυγὰς ἀλώμενος ἔρχεται πρὸς Μιθριδάτην, καὶ στρατοπεδεύόμενος παρ' αὐτῷ ἐπὶ νείτο. οὐ μὴν μετὰ μακρὸν ἐκπύουσιν οἱ Ἡρακλεῶται ἐς στάσιν βαρεῖαν, εἴτα ἐπανελθεῖν ἐς φιλίαν καὶ συμβάσεις βουλόμενοι προαιροῦνται ἔφορον τῆς αὐθις ὁμονοίας τὸν Κλέαρχον. ἐπειδὴ δὲ κλητὸς παρεγένετο, καταλύσας ἓν τινι τῶν σταθμῶν τῶν διὰ τῆς ὁδοῦ ὄναρ ὁρᾷ παλαιὸν Ἡρακλεωτῶν τύραννον Εὐώπιον ὄνομα λέγοντα αὐτῷ ὅτι 'δεῖ τυραννῆσαί σε τῆς πατρίδος· προσέταττε δὲ καὶ οὗτος φιλοσοφίαν φυλάττεσθαι αὐτόν. ὑπεμνήσθη καὶ τούτων ἐκ τῆς προρρήσεως τῆς Ἀθήνησιν. ἐγκρατὴς οὖν τῶν κοινῶν γενόμενος, ὡμότατός τε ἦν καὶ ἐς ὑπεροψίαν ἐξαφθεὶς ἄμαχον τοῦ μὲν ἔτι ἄνθρωπος εἶναι κατεφρόνει, προσκυνεῖσθαι δὲ καὶ ταῖς τῶν Ὀλυμπίων γεραίρεσθαι τιμαῖς ἡξίου, καὶ στολὰς ἡσθητο θεοῖς συνήθεις, καὶ τοῖς ἀγάλασι τοῖς ἐκείνων ἐπιπρεπούσας, τὸν τε υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ Κεραυνὸν ἐκάλεσεν. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν πρῶτον μὲν ἡ Δίκη, εἴτα ἡ χεὶρ ἡ Χίωνος, ὅσπερ οὖν ἦν ἐταῖρος Πλάτωνος, καὶ χρόνον διήκουσεν αὐτοῦ, καὶ τὸ μισοτύραννον ἐκ τῆς ἐκείνου ἐστίας σπασάμενος ἠλευθέρωσε τὴν πατρίδα. κοινωνῶ δὲ οἱ τῆς καλῆς πράξεως γενέσθαι λέγονται Λεωνίδης τε καὶ Ἀντίθεος, φιλοσόφῳ καὶ τῷδε ἄνδρῳ. ὅπως δὲ ἔδωκε δίκας ἀνθ' ὧν ἐτόλμησεν εἴρηται. Interitus Sybaritarum.

Fr.87. (t) ἐπὶ μέγα τρυφῆς προελθόντες οἱ Συβαρίται καὶ πλούτου ἐπὶ μέγα ἦκοντες ἑαυτοῖς καὶ ἄλλοις ἐδόκουν ἀξιόζηλοι εἶναι. πυθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ Συβαρίται κατέγραφον ἑαυτοῖς εὐδαιμονίαν δι' αἰῶνος. μὴ γὰρ ἐκπλεύσειν τῶν φρενῶν ἐς τοσοῦτον, ὥς ἀνθρώπους προτιμῆσαί ποτε θεῶν. καὶ νόμον ἔθεντο, εἰ τοιοῦτοι γένοιτο ὑπὸ τῷ τοσοῦτῳ θεῷ, εὐδαιμονίαν εἶναι καταγράφοντες κοινήν. ὁ δὲ ὁρῶν οἱ κακοῦ εἶη, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ γειναμένου καταφεύγει. κελεύει ἡ Πυθία εἶδωλόν τε πεπλασμένον ἐς ὅψιν γυναικὸς μετέωρον ἐξαρτᾶν· καὶ ἀνερρώσθη ἡ πόλις.

Fr.89. (t) De Eurphronio. ἀνὴρ Εὐφρόνιος, κακοδαίμων ἀνὴρ, καὶ ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς Ἐπικούρου φλυαρίαις καὶ ἐξ ἐκείνων κακὰ εἰρύσατο δύο, ἄθεος τε καὶ ἀκόλαστος εἶναι. ὁ δὲ ἐν τοσοῦτῳ κακῷ ὧν οὐκ ἐπελάθετο τῆς βδελυρᾶς ἐκείνης καὶ ἀθέου συγγραφῆς, ἦν ὁ Γαργήτιος, ὥσπερ οὖν τὰ ἐκ Τιτανικῶν σπερμάτων φύντα, τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψατο. ὁ δὲ ἀθλίως νόσῳ (περιπνευμονίαν καλοῦσιν Ἀσκληπιαδῶν παῖδες αὐτήν) πιεζόμενος τὰ μὲν πρῶτα ἐδεῖτο τῆς ἀνθρώπων ἰατρικῆς καὶ ἐκείνων ἡρτητο. τῆς τῶν ἰατρῶν ἐπιστήμης βιαίτερον ἦν τὸ νόσημα. ἐπεὶ τοίνυν ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων ἐσάλεινεν ἤδη, κομίζουσιν αὐτὸν οἱ προσήκοντες ἐς Ἀσκληπιοῦ. καὶ καταδαρθόντι οἱ τῶν τις ἱερέων ἐδόκει λέγειν μίαν εἶναι σωτηρίας ὁδὸν τῷ ἀνδρὶ καὶ ἐν τῶν ἐφεστώτων κακῶν φάρμακον, εἴπερ οὖν τὰ Ἐπικούρου βιβλία καταφλέξας, καὶ τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθελυμμένων στιγμάτων τὴν σποδὸν ἀναδεύσει κηρῷ ὑγρῷ, καὶ ἐπιπλάσμενος τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσει ταινίαις. ὁ δὲ ὅσα ἤκουσε τοῖς οἰκείοις ὁμολογεῖ, καὶ ἐκεῖνοι περιχαρείας αὐτίκα ὑπεπλήσθησαν τῷ μὴ ἐκφρησθῆναι ἐκφασθέντα καὶ ἀτιμασθέντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ αὐτόν. καὶ τίνα ἐξ αὐτοῦ διδασκαλίαν ἐναυσάμενοι, κᾶτα ἐμιμήσαντο ἐς τὸ εὖ καὶ καλῶς. φιλοχρημάτῳ τε ἦσθη καὶ ἡδονῶν ἀκράτορες.

Fr.90 καὶ τὸν τρόπον ἀφειδεστάτῳ ἦσθη καὶ φονικωτάτῳ. ὑποβλήτους ἂν εἶπέ τις αὐτοὺς εἶναι καὶ νόθους ἄντικρυς. ἀνέπλησαν δὲ τὴν ἑαυτῶν πατρίδα πολλῶν κακῶν. ἀνθ' ὧν τὰ ἐπίχειρα ἠνέγκαντο ἀλλήλοις πρεπωδέστατα. ἐν ἀκμῇ τοῦ κακοῦ μνήμη τις ἐσῆλθε τῶν Σαμοθράκων· καὶ γὰρ οὖν τετελεσμένῳ αὐτοῖς ἦσθη. καὶ ἐν ἑαυτοῖς θεοκλυτοῦντες ἅμα καὶ τῶν ὀργίων ἐμέμνηντο. οὐδὲ ἐψεύσατο.

Fr.91 ὁ δὲ ὄναρ εἶδε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι, καὶ ἠντιβόλει ῥύόμενος τὴν πῆρῳσιν τῆς ὀψεως, λέγων 'ἀφίξομαι ὑμῖν δύο ἡμερῶν ὕστερον.' ἀνηρέθη γοῦν μετὰ τοσαύτας ἡμέρας. τοῦτον οὖν

ὁμόδουλος κύων ὑπὲρ τινος παραπεσόντος ἐδέσματος οἰηθεῖσά οἱ διαφέρεσθαι, προσπαίζοντος ἄλλως.

Fr. 92 ἦ δὲ ἡγανάκτησε καὶ κυνηδὸν ὑποπλησθεῖσα τοῦ θυμοῦ, τοῖς ὁδοῦσιν ἐμφῶσα ἐς τὸ σκέλος εἶτα μηδὲν ἀδικοῦντα χωλὸν εἰργάσατο. τοῦτον οὖν πλευρῖτις νόσος περιλαβοῦσα ἐστρέβλου δεινῶς.

Fr. 94 ἔνθεν τοι καὶ τὸ ἀρρώστημα ἦν τὴν γένεσιν λαβόν. ὑπὲρ δὴ τούτων τούτῳ ζωάγρια ἀποδιδούς, ἦπερ οὖν δυνατόν ἦν.

Fr. 96 ἐπεὶ τοίνυν ὑπ' ἀτολμίας οὗτος τῷ θεῷ ἠπειθήσε, τῶν παρόντων παίδων οἱ φασὶ τὸν πρεσβύτην ἔργον τῆς παρούσης νόσου γενέσθαι. καὶ οἱ μὲν ἔδρασαν ταῦτα· εἶτα μέντοι ἐξάντεις γίνονται τοῦ κακοῦ.

Fr. 98. (t) Gallus Tanagraeus ab Aesculapio sanatus. ἀλεκτρυόνα ἀθλητὴν Ταναγραῖον. ἄδονται δὲ εὐγενεῖς οὗτοι. ὁ δὲ ἐμοὶ δοκεῖν ὀρμῇ τῇ παρὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐς τὸν δεσπότην ἀσκολιάζων θάτερον τῶν ποδῶν ἔρχεται, καὶ ὄρθριον ἀδομένου τοῦ παιᾶνος τῷ Ἀσκληπιῷ ἑαυτὸν ἀποφαίνει τῶν χορευτῶν ἓνα, καὶ ἐν τάξει στάς ὥσπερ οὖν παρὰ τινος λαβὼν χορολέκτου τὴν στάσιν, ὡς οἷός τε ἦν συνάδειν ἐπειρᾶτο τῷ ὀρνιθείῳ μέλει, συνωδόν τε καὶ συμμελὲς ἀναμέλπων. ὁ δὲ ἀλεκτρύων ἐστὼς ἐπὶ θατέρου ποδὸς προύτεινε τὸν λελωρημένον καὶ κυλλόν, ὥσπερ οὖν μαρτυρόμενος καὶ ἐμφαίνων οἷα ἐπεπόνθει. ὁ δὲ ἀλέκτωρ ὕμνει τὸν σωτῆρα ἦπερ οὖν ἔσθενε φωνῇ, καὶ ἐδεῖτο ἀρτίπουν θεῖναι αὐτόν. καὶ ὁ μὲν ἔδρασε τὸ προσταχθέν, ὁ δὲ ὄρνις πρὸ βουλυτοῦ ἐπ' ἀμφοῖν βαδίζων καὶ τῷ πτέρυγε κρούων καὶ βαίνων μακρὰ καὶ αἴρων τὸν τράχηλον καὶ τὸν λόφον ἐπισείων, οἷον ὀπλίτης γαῦρος, τὴν ἐς τὰ ἄλογα προμῆθειαν ἐπεδείκνυτο. ἀφίησι τῷ Ἀσκληπιῷ ἀνάθημά τε καὶ ἄθυρμα εἶναι, οἷονεὶ θεράποντα καὶ οἰκέτην περιπολοῦντα τῷ νεῷ τὸν ὄρνιν, ὁ Ἀσπένδιος ἐκεῖνος. Aesculapius Theopompo comico medetur.

Fr. 99. (t) ὅτι Ἀσκληπιὸς καὶ τῶν ἐν παιδείᾳ ἦν προμηθής. φθόη γοῦν Θεόπομπον τὸν Ἀθηναῖον ῥινώμενόν τε καὶ λειβόμενον ἰάσατο, καὶ κωμωδίας αὐθις διδάσκειν ἐπῆρεν, ὀλόκληρόν τε καὶ σῶν καὶ ἀρτεμὴ ἐργασάμενος. καὶ δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λίθῳ Θεοπόμπου (πατρόθεν ὁμολογοῦντος αὐτὸν τοῦ ἐπιγράμματος, Τισαμενοῦ γὰρ ἦν υἱός) εἰδῶλον Παρίας λίθου. καὶ ἔστι τὸ ἵνδαλμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργές. κλίνη καὶ αὐτὴ λίθου. ἐπ' αὐτῆς κεῖται νοσοῦν τὸ ἐκείνου φάσμα χειρουργία φιλοτέχνῳ· παρέστηκε δὲ ὁ θεὸς καὶ ὀρέγει οἱ τὴν παιώνιον χεῖρα, καὶ παῖς νεαρὸς ὑπομειδιῶν καὶ οὗτος. τί δὲ ἄρα νοεῖ ὁ παῖς; ἐγὼ συνήμι τοῦ φιλοπαίστην ποιητὴν ὑποδηλοῦν· γελᾷ γὰρ καὶ τῆς κωμωδίας τὸ ἴδιον διὰ συμβόλων αἰνίττεται. εἰ δὲ ἄλλος νοεῖ ἐτέρως, κρατεῖτω τῆς ἑαυτοῦ γνώμης, ἐμὲ δὲ μὴ ἐνοχλείτω. ὁ Ἀσκληπιὸς Παύσωνα καὶ Ἴρον καὶ ἄλλον τινὰ τῶν ἀπόρων ἰάσαιτο.

Fr. 100 ὀφθαλμῷ γάρ τις ἐνόσει. εἶτα ἐπιστὰς ὁ δὲ λέγει ὅξει λύσαντα κάπρου πιμελὴν κᾶτα ὑπαλείψασθαι. ὁ δὲ κοινοῦται τῷ συνήθει ἱατρῷ. ὁ δὲ ἐπειρᾶτο τὰς αἰτίας λέγειν· τὸ μὲν γὰρ συστέλλειν τὸ οἴδημα τῇ δριμύτητι, τὸ δὲ ἐπιλιπαίνειν καὶ ἡσυχῇ ὑποτρέφειν ὁ εἴρων ἔλεγε. Ἀρίσταρχος Τεγεάτης, ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητής, νοσεῖ τινὰ νόσον· καὶ ἰᾶται αὐτὸν ὁ Ἀσκληπιός, καὶ προστάττει χαριστήρια τῆς ὑγείας.

Fr. 101 ὁ δὲ ποιητὴς τὸ δῶρα τὸ ὁμώνυμόν οἱ νέμει. θεοὶ δὲ ὑγείας μὲν οὐκ ἂν ποτε μισθὸν αἰτήσαιεν οὐδ' ἂν λάβοιεν. ἢ πῶς ἂν; εἴγε τὰ μέγιστα ὑμῖν φρενὶ φιλανθρώπῳ καὶ ἀγαθῇ παρέχουσι προῖκα, ἥλιόν τε ὁρᾷν καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ τοσοῦτου τῆς παναρκοῦς ἀμισθὴ μεταλαμβάνειν ἀκτῖνος, καὶ χρῆσιν ὕδατος, καὶ πυρὸς συντέχνου μυρίας ἐπιγονὰς καὶ ποικίλας ἅμα καὶ συνεργοὺς ἐπικουρίας, καὶ ἀέρος σπᾶν, καὶ ἔχειν τροφήν ζωῆς τὸ ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα. ἐθέλουσι δὲ

ἄρα ἐν τοῖσδε τοῖς μικροῖς μήτε ἀχαρίστους εἶναι μήτε ἀμνήμονας ἡμᾶς, καὶ ἐν τούτοις ἀμείνονας ἀποφαίνοντες. ἀνὴρ πρεσβύτης νοσῶν καὶ ἐπιθανῆς ὦν.

Fr.103. (t) Pythiae oraculum. ὅτι Διογένης εἶχεν ἐρῶντα παῖδα καὶ πικρὸς ὦν πατὴρ οὐ συνεγίνωσκε νέου ῥαθυμίας, ἀλλὰ ἀνείργων αὐτὸν καὶ ἀναστέλλων τοῦ πόθου μᾶλλον οἱ τὸ πάθος παρώξυνε. καὶ ἦν τοῦ κακοῦ δεινὴ ἐπίτασις· ἐξερριπίζετο γὰρ ὁ ἔρως, ἐμποδὼν ἵσταμένου τοῦ Διογένους, καὶ ἐς τὴν παροῦσαν νόσον μᾶλλον ἐξήπτετο ὁ νέος. ἦκεν οὖν ἐς Δελφούς, ὡς ἑώρα φιλόνηκον ὄν τὸ κακόν, καὶ δυσανασχετῶν τε ἅμα καὶ περιαλγῶν ἐρωτᾷ εἴ οἱ πεπαύσεται νοσῶν ποτε ὁ παῖς. ἡ δὲ ὡς εἶδεν οὐ πάνυ τι φρενήρη γέροντα οὐδὲ ἐρωτικάς συγγνώμονα ἀνάγκαις λέγει ταῦτα λήξει παῖς σὸς ἔρωτος, ὅταν κούφη νεότητι Κύπριδος ἡμερόεντι καταφλεχθῇ φρένας οἷστρω. ὀργὴν οὖν πρήννον ἀμειδέα, μὴδ' ἐπιτείνειν κωλύων· πράσσεις γὰρ ἐναντία σοῖσι λογισμοῖς, ἣν δ' ἐφ' ἡσυχίην ἔλθης, λήθην τάχος ἔξει φίλτρων καὶ νήψας αἰσχροῦς καταπαύσεται ὁρμῆς. ἀκούσας τοίνυν ὁ Διογένης ταῦτα τὸν μὲν θυμὸν κατεστόρεσεν, ἐλπίδος δὲ ὑπεπλήσθη χρηστῆς, ἔχων τῆς τοῦ παιδὸς σωφροσύνης ἐγγυητὰς ἀξιοχρεῶς καὶ ἐν ταύτῳ βελτίων ἐγένετο ὁ πατήρ, ἡμερωθεὶς τε καὶ πραῦνθεὶς τὸν τρόπον. τοῦτό τοι καὶ ὁ τραγικὸς Αἴμων ὁ τοῦ Σοφοκλέους ἀπεδείξατο τῆς Ἀντιγόνης ἐρῶν καὶ πικρῷ ζυγομαχῶν πατρὶ τῷ Κρέοντι· καὶ γάρ τοι καὶ ἐκεῖνος ὁμοίως ἐλαυνόμενος ξίφει πρὸς τὸν ἔρωτα καὶ τὸν πατέρα τὴν νόσον ἐλύσατο. Glaucus a Polyido in vitam revocatus.

Fr.104. (t) ἀνὴρ ἦν ἐν τῇ Γαλεώτιδι, δεινὸς λύσεις τε νόσων εἰπεῖν καὶ ὥραν ἀκαιρίας ἀκέσασθαι ἀγωνίαις καὶ ἀκαρπίαῖς διὰ τινων ἱεουργιῶν, ἐπινοῆσαί τε καὶ δοῦναι μεταβολὰς καὶ τινὰ ἐς εὐπορίαν ἀγαθὰς ὁδοὺς. τοῦτον ἐς Κρήτην ὁ Μίνως καλεῖ φασιν ἐπὶ δώροις, ἵνα τοῦ Γλαύκου τὴν ὕμνουμένην ἀπώλειαν ἀνιχνεύσῃ. De Iachime Aegyptio.

Fr.105. (t) Σενύης Αἰγυπτίων βασιλεύς, δίκαιος πάνυ. ἔπεται δὲ τῷ τρόπῳ τοῦ ἀνδρὸς τοῦδε ἄλλα μὲν ἐκ θεοῦ ἀγαθὰ, καὶ μέντοι καὶ ἱερογραμματεᾶ ἄδουσιν οἱ Αἰγύπτιοι λόγοι κατ' αὐτὸν γενέσθαι θεοφιλῆ τε καὶ ἐς πολλὰ λυσιτελῆ. ὄνομα αὐτῷ Ἰαχίμ. ὃν φασὶ περιάπτων καὶ ἐπαοιδῶν ἔμπειρον γενέσθαι. οὗτος ἐγένετο Αἰγύπτιος, ἀνὴρ θεοφιλῆς καὶ ἐς πολλὰ λυσιτελής. ἦν δὲ ἐπὶ Σενύου βασιλέως Αἰγυπτίων, περιάπτων καὶ ἐπαοιδῶν ἀντίπαλος, καὶ ἐν ταῖς ὁδύναῖς καὶ νόσοις σοφιστῆς ἄκρος. ὃς λοιμῶν ἐπιδημίας ἔσβεσεν, καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα τὸν Σερίον πρωτίστην ἐπιτολὴν καὶ τὴν ὁρμὴν τὴν ἔμπυρον ἡμέρωσε τοῦ ἀστέρος. διὸ καὶ πολυτελῶς ἐτάφη. καὶ εἴ ποτε δημοσία νόσος ἐπεπόλασεν, ἐπὶ τὸν σηκὸν τοῦδε φοιτῶντες οἱ ἱερογραμματεῖς εἶτα μέντοι τὰς δεούσας ἱεουργίας ἐπιτελοῦντες ἐκ τοῦ βωμοῦ πῦρ ἐναύονται καὶ ἐξάπτοντες πυρὰς κατὰ πόλεις καὶ τοῦ δυσώδους ἀέρος τὴν φθοροποιὸν ἐκείνην νόσον μαραίνοντες καὶ κρατύνοντες, τοῦτο δὴ τὸ καινότατον, τὴν νόσον ἔσβεσαν πυρί. Homo libidinosus a Serapide sanatus.

Fr.106. (t) ἀνδρὶ ἐπιόρκω καὶ τὰ θεῖα ἐν μηδεμιᾷ ὥρᾳ τιθεμένῳ, ἀπάταις δὲ καὶ ψευδολογίαις συμβιοῦντι καὶ οὐδὲν οὐδέποτε λέγοντι ὑγιές, καὶ ἐντεῦθεν πλουτοῦντι πλοῦτον ἐπίρρητον. καὶ αὐτῷ τῶν συγγενῶν τινες ἐφήδοντο, ὡς τὰ αὐτοῦ διαδεξόμενοι· ἐκείνῳ γὰρ μὴ εἶναι παῖδα, ἅτε ῥάθυμον βίον καὶ λάγνον τὸν ἐς ἐταίρας καὶ πότους προηρημένῳ. καὶ ἄλλος αὐτοῦ παλλακίδι ἐπιμανεῖς ὡς ἤδη θεραπαίνῃ τὸν ἄθλιον ἐν νεκροῖς ἡρίθμουν. καὶ οἱ γε κηδόμενοι τοῦ ἀνδρὸς ὠδύροντό τε αὐτὸν καὶ θεοὺς ἐκάλουν συμμάχους, καὶ πρὸ πάντων Σάραπιν. ὁ δὲ ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ ἐπικουρῆσαί τε αὐτῷ καὶ λύκους κεχηνότας ἀποφῆναι τοὺς τὰ ἐκείνου ἑαυτοῖς καταγράφοντας, ἵνα μὴ αὐτὸς ὄφλῃ γέλῳτα ἄλλοις, ἀλλ' ἐκεῖνοι αὐτῷ. καὶ οὐκ ἐξήμβλωτό οἱ ἡ ἐλπίς. ὅψις οὖν ἰνδάλματος ἱεροῦ ὄναρ ἐπιστᾶσα λέγει ποιήσασθαι μεταβολὴν βίου. ὁ δὲ τᾶλλα ὦν ἀνόσιος τοῦτο γοῦν πείθεται τῷ θεῷ. De Albio Antonii parasito.

Fr.107. (t)

διώνυμοι κόλακες καὶ κεκηρυγμένοι περιηχοῦσιν ἡμᾶς, Κλείσοφοί τε καὶ Στρουθίαί καὶ Θήρωνες, καὶ οἱ περὶ τὴν Διονυσίου βομβοῦντες τράπεζαν, καὶ οἱ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μεμνηότες δαῖτα καὶ χεῖρα, καὶ ἄλλοι δὲ καὶ ἄλλοι ὧν εἶπον, Ὀρέστης, Μαρψίας, Καλλίου τοῦ Ἀθηναίου κόλακες σὺν ἐτέροις, καὶ ὅδε παρὰ Ῥωμαίοις Ἄλβιος ὄνομα. Ἄλβιος ἐς τὴν ἱπάδα τελῶν, τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἅμα φάτνην. De Iortio Maecenatis parasito.

Fr.108. (t) ἐπεὶ οἱ Ἕλληνες Κλεισόφους τε ἄδουσι καὶ Θήρωνας καὶ Στρουθίας καὶ Χαιρεφῶντας, ἀνθρώπους ἐσθίειν εἰδότας ἐς κόρον καὶ δεινούς γαστέρα δέ, φέρε καὶ ἡμεῖς καὶ τι παίσωμεν, παρασίτου μνημονεύσαντες ἡμεδαποῦ. Ἰόρτιόν τε καὶ τοῦτον θῶπα ἰσχυρὸν ὕμνουσι. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα τῆς τούτου βωμολοχίας τε καὶ αἰμυλίας μαρτύρια διαρρεῖ, ἐν δὲ τοῖς ἄρα καὶ ἐκεῖνο. ἐν τῷ συνδείπνῳ τῷ τοῦ Μαικῆνα τράπεζα ἐγγώνιος ἦν ὑπὸ τῇ κλισίᾳ, τὸ μέγεθος μεγίστη καὶ κάλλος ἄμαχος. καὶ οἷα εἰκὸς ἐπῆνουν ἄλλοι ἄλλως αὐτήν. ὁ δὲ Ἰόρτιος οὐκ ἔχων ὅ τι παρ' ἑαυτοῦ τερατεύσασθαι, σιγῆς γενομένης ἐκεῖνο δὲ οὐκ ἐννοεῖτε, ὧ φίλοι συμπόται, ὡς στρογγύλη ἐστὶ καὶ ἄγαν περιφερής. ἐπὶ τοίνυν τῇ ἀκράτῳ κολακεῖα, ὡς τὸ εἰκός, γέλως κατερράγη. Πλούταρχος. De Iunio parasito.

Fr.109. (t) Ἰούνιος ὄνομα, ἐς τὴν ἱπάδα τελῶν, διὰ τὸ καὶ φαγεῖν ζῶν, συνήθης ἦν τρισὶ πλουσίοις, κοιλιοδαίμων τε καὶ ταγηνοκνισοθήρας βούλομαι γὰρ τὰ τῆς κωμωδίας ἐς τοὺς τοιούτους εἰπεῖν, οὐδεμιᾷ μὰ τὸν ἀπειροκαλίᾳ. ὃς ἔνειμε τὴν γαστέρα ταῖς τρισὶ τραπέζαις, καὶ τοσαύταις ἐπιπηδῶν τραπέζαις λύκου τινὸς δίκην ἢ ἱκτίνου ἢ ἀρπυίας, ἵνα τι καὶ παίσω. De M.

Fr.110. (t) Apicio et amicis. Ἀπίκιος Μάρκος, οὗ διαρρεῖ μυρίον ὄνομα ἐπὶ τε ἀσωτία καὶ πολυτελείᾳ καὶ ῥαστωναύσει βίου καὶ κακοδαιμοσύνη λοιπῇ. ὑπάτω δὲ ἦσθην Ἰούνιος Βλαῖσος καὶ Λεύκιος. ὁ τοίνυν Βλαῖσος, ἐπὶ τὴν θοίνην κληθεὶς, οἷον ἐφορκίδα ἄκλητον ἐπάγεται Ἀσκώνιον Πεδιανόν. ἐξῆν γὰρ καὶ ἐπικλήτους οἶονεὶ σκιὰς ἑαυτοῖς παρακαλεῖν τινας, καὶ ἔδει τὸν Ἀπίκιον καὶ φίλοις καὶ ἀγνώσι τὴν οὐσίαν ρίπτειν τὴν ἑαυτοῦ. πέπυσμαί δὴ ἐν τῷδε τῷ συνδείπνῳ γενέσθαι καὶ Ἰσίδωρον ὄνομα, τῶν ἐκ παλαιστρας κατατριβέντων, ἄνδρα παλαιὸν μὲν ἤδη καὶ πολὺν τῷ χρόνῳ, ἐν δὲ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονότα, εὐπαγῇ τε καὶ εὐμελῇ, καὶ βαθὺν μὲν τὰς πλευράς, γενναῖον δὲ τῷ βραχίονε καὶ τῷ χεῖρε ἄκρω, βλέπειν τε ὁρῶν καὶ ἀκούειν ῥᾶστα, ὡς μὴ ἂν πιστεύειν πέρα ἐξήκοντα ἐτῶν εἶναι αὐτόν· σκύφων δὲ πιτύλοις ἀμιλλᾶσθαι διαπίνοντα πρὸς τοὺς νέους, καὶ μέντοι καὶ ὑπὲρ πολυδαισίας καὶ πολυποσίας ἐρίσαι καὶ νεάζειν ταῦτα. ἐνὶ δὲ ἡττηθῆναί φασιν αὐτόν· ἀπελθεῖν γὰρ τοῦ συνδείπνου θᾶττον. γέροντες δὲ ἄλλοι τε ἔλεγον ἐπὶ τέχνῃ παλαιστρικῇ καὶ μέντοι καὶ Ἰούνιος Βλαῖσος. καὶ ὅτε ταῦτα ἔλεγεν, ἔτη γεγόνει ἐξήκοντα, φασί. μακρὸν δὲ τὴν ζωὴν γενέσθαι πέπυσμαί Σερουίλιον ὕπατον· ἔτεσι γὰρ τοῖς ἐνενήκοντα ὁμοῦ τε ἐβίωσε καὶ πάντα, ὡς λόγος, τὰ τοῦ σώματος ἀπαθὴς ἦν, καὶ μέντοι καὶ διεσώσατο τὰς αἰσθήσεις ἀπάσας εὐμοιρίᾳ ἀξιοζήλῳ τε καὶ σοβαρᾷ. De M.

Fr.111. (t) Apicii liberalitate. Μάρκος Ἀπίκιος Ῥωμαῖος ὡς ἦν ἀσωτίας πέρας οὐδεὶς ἀντιφῆσει· δοκεῖ δὲ πως μεγαλονοίας ἔργον ἐκεῖνο ἀποδείξασθαι. ἐν αὐτῷ ἐστιῶν ὁσημέραι (καὶ γὰρ ἔζη φασὶ τῇ γαστρὶ καὶ τοῖς ἐκεῖνης ἀκρατεστέροις) καὶ ποτε μεταξὺ θοιναζόντων, Φάβιος, τῶν ὑπατευκότων εἷς, λαβὼν ἔκπωμα κρυστάλλου μέγα τίμιον, εἶτα ἄκων κατέαξεν αὐτό· καὶ ἐπὶ τούτῳ συννεφῆς ἦν, ἄχει πληγεὶς τὴν ψυχὴν. ὁ τοίνυν Ἀπίκιος πειρώμενος αὐτόν τῆς λύπης ἀπάγειν 'οὐ καταβαλεῖς' φησι 'τὸ πραχθὲν καὶ σεαυτὸν ἡμῖν παρέξεις φαιδρότερον συμπότην; ἢ σοὶ φίλῳ ὄντι τοῦτο δρᾶσαι οὐκ ἐξέσται, ὅπερ οὖν δρῶσι καὶ τῶν οἰνοχόων καὶ τῶν ἀργυρωνήτων πολλοὶ πολλάκις;' De Antonio Saturnino.

Fr.112. (t) ὅτι Ἀντώνιος Σατορνῖνος, ἐπίρρητος καὶ βδελυρός, παρὰ Οὐεσπασιανοῦ ἐς τὴν βουλὴν ἐνεγράφη, Οὐεσπασιανοῦ σοφισαμένου γελοιότατα τοῦτο· ἀξιῶσει γὰρ αὐτὸν περιέβαλε, κακία

δούς, ἀκερδὲς μὲν σεμνὸν δ' ὅμως τόδε τὸ ἄθλον. βιώσας βίον ἐπίρρητον καὶ βδελυρὸν οὐδεμίαν ἐπιστεύθη βασιλικῶν χρημάτων ἐξουσίαν. De clade Cannensi.

Fr.113. (t) ὁ δὲ Σερουίλιος πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα ἐθρασύνετο κατὰ τοῦ Παύλου. τοσοῦτον ἄρα αὐτοῖς ἀπήντησε τὸ πταῖσμα. Capitolum ab anseribus servatum.

Fr.114. (t) καὶ ἀναβλέποντες ὁρῶσι τριμμοὺς τῆς ἀνόδου καὶ προσβάσεις, δι' ὧν ἀνῆλθεν ὁ Ῥωμαῖος καὶ συνέβαλον μὴ ἄπορον εἶναι ἀλλ' ἐπιβατόν. De Cleandro Commodi liberto.

Fr.115. (t) ὁ δὲ Κλέανδρος ἐλοιδόρησε τὸν ὕπατον τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχῆς Κομόδῳ, καὶ παραλύει αὐτὸν τῆς ἀρχῆς οὐδὲν ἀδικοῦντα. ἵνα τὸν τῶν κακῶν αἴτιον καὶ λευστήρα ἀφανίσωσι. De Ennio poeta.

Fr.116. (t) Ἐννιος, Ῥωμαῖος ποιητής. ὃν Αἰλιανὸς ἐπαινεῖν ἄξιόν φησι. Σκιπίωνα γὰρ ἄδων καὶ ἐπὶ μέγα τὸν ἄνδρα ἐξᾶραι βουλόμενός φησι μόνον ἂν Ὅμηρον ἐπαξίους ἐπαίνους εἰπεῖν Σκιπίωνος. δῆλον δὲ ὡς ἐτεθήπει τοῦ ποιητοῦ τὴν μεγαλόνοιαν καὶ τῶν μέτρων τὸ μεγαλεῖον καὶ ἀξιάγαστον· καὶ ὡς ἐπαινέσαι δεινὸς Ὅμηρός ἐστι καὶ κλέος ἄνδρὸς πυργῶσάι τε καὶ ἄραι, ἐξ ὧν ἐπήνεσε τὸν Ἀχιλλέα καλῶς ἠπίστατο ὁ ποιητής ὁ Μεσσάπιος. De Fabio Maximo duce Romano Hannibalis diadema arripiente.

Fr.117. (1t) ὁ δὲ ἐκρύντος τοῦ αἵματος περιτραπεῖς ἐντάφιον ἑαυτῷ τρόπον τινὰ τὸ δυστυχὲς ταινίδιον ἐπήγετο. De Hasdrubale et Clatio.

Fr.118. (t) αὐτόχρημα πηδῶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, τὴν ναῦν Ἀσδρούβα φεύγειν ἐπειγομένην, τὰς χεῖρας ἐπιβαλὼν εἶχετο ἐρρωμένως τῆς πρύμνης ὁ Κλάτιος ὄνομα. De Helio Neronis liberto.

Fr.119. (t) ὃς ἦν Νέρωνος ἀπελευθέρος, ἀπολειφθεὶς μελεδωνὸς τῶν ἐν Ῥώμῃ καὶ ἔφορος, ὅτε Νέρων ἐς Ἀχαΐαν ἐξωρμήθη. T.

Fr.120. (1t) Manlius a T. Manlio Torquato patre securi percutitur. Ῥωμαῖοι πολεμοῦντες οὐδένα τόπον οὔτε ἐνέκρινον οὔτε ἀπέκρινον, ἀλλ' ἔνθα ἔτυχον ἠγωνίζοντο. οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι ἔνθα τοῖς ἐχθροῖς ἐνέτυχον, ἐνταῦθα δὴπου καὶ ἠγωνίζοντο, εἴτε εἶεν ἀπειθεῖς οἱ τόποι καὶ τραχεῖς, εἴτε καὶ εὐφυεῖς δέξασθαι ὀπλίτας καὶ εὐήλατοι. Ῥωμαῖοι δὲ εὐπραγίαν παράνομον οὔτε νίκην τελεσθεῖσαν, ἧς ὁ ἄρχων μὴ ἐκοινώνησεν, ἡσπάζοντο, ἵνα μὴ αὐτοσχεδιάζωσιν ἐν ταῖς πράξεσιν οἱ ὑπήκοοι. Ῥωμαίων γοῦν ὁ νικήσας τὴν μονᾶξ μάχην ἀνεδεῖτο στεφάνῳ ἀγρώστεως καὶ ἦν κλέος ἄμαχος. τῶν δὲ Ῥωμαίων κατολισθανόντων ἐς δάκρυα καὶ περιαλούντων ἐπὶ τῷ πάθει. οὐ μὴν ἐθέλγετο ὁ ὕπατος τοῖς ὑπηρέταις σὺν ὀργῇ βριμούμενος. ὀλίγοι μὲν ἀπεῖπον πεμφθῆναί οἱ τὸν θρίαμβον. De M.

Fr.121. (t) Volusio aedile plebis. ἐπανελθόντες οὖν προγραφὰς καὶ τῶν ἐκ βουλῆς καὶ τῶν ἐς τὴν ἱππάδα τελούντων εἰργάσαντο, τούτους ἀποκτινύντες. Μάρκος τῶν εἴ γεγενημένων, τὴν ἀξίωσιν ἀγορανόμος, προυγράφη· εἴτα μέντοι λαθεῖν βουλόμενος ξυρεῖ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, καὶ στολὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβὼν, ἦνπερ οἱ τῆς Ἰσιδος θεραπευτῆρες ἦσθηνται, καὶ σεῖστρον ἐπισείων καὶ πόλιν ἐκ πόλεως ἀμείβων καὶ τῷ θεῷ ἀγείρων καὶ ἀναγκαίας τροφάς, λιμοῦ φάρμακα, ἀγαπητῶς λαμβάνων ἡλάτο. καὶ καλῶς Ἡρόδοτος τὰς ὑπὲρ τῶν γυναικῶν οἰστρήσεις τε καὶ μανίας παρ' οὐδὲν ἐτίθετο.

Fr.122 ἐπεὶ καὶ τὴν τοῦ Μενέλεω πρὸς τὸν τοῦ Πριάμου Πάριν ** οὔτε ἐπαινῶ οὔτε ἄγαμαι. ἐκάτερος δι' ἀρπαγῆς τὴν κόρην ἑαυτοῦ ποιήσασθαι ἐμαίνοντο. πόλεμος οὖν ἔκφυλος ἐγένετο, καὶ ἐνακμάζει καὶ μάλα ἀδόκητος, οὐκ ἔχων οὔτε γενναίαν οὔτε εὐπρεπὴ τὴν υπόθεσιν. λαβόντες ἐκάτερος τῆς κόρης τὴν ἄδωρον μοῖραν τῷ ἑαυτῶν λέχει (τραγικὸς ἂν εἶπε ποιητής) ἑαυτοὺς κατέσφαξαν. ἀλλὰ καὶ ἐκείνων νεμηθέντων εἰς τὴν στάσιν. τοῖς φίλοις καὶ οἰκείοις ἐμπαλασσόμενοι ἀπέσφαττον αὐτοὺς ὡς πολεμίους. συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, καὶ τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ τῇ κακίστῃ δαιμόνων ἐκριπισθέντες ἀπολώλασιν. De mima Syra.

Fr.123. (t)

ἄνθος προσώπῳ ἐπιφυόμενον, οἶον οὐδὲ εἷς λειμῶν νοτερός τε καὶ ἄβρὸς καὶ εὐθαλὴς τεκεῖν
ὑπὸ δρόσῳ ἑαρινῇ οἶδεν, ἐρύθημά τε ὠραῖον καὶ μειδιάμα ἥδιστον. γύναιον ἐκ Συρίας
καθημαξυμένον ὑπὸ παντὸς τοῦ προσιόντος· ἑταῖρα γὰρ ἦν ἐμφανὴς καὶ τῶν ἐν τοῖς μίμοις δι'
ἀκολασίαν περιπαθεστέρα, τοῖς τε φαινομένοις ἐς τὴν κοινὴν ὄψιν σχήμασιν ἐκκαλουμένη
τοὺς ὀρώντας ἐς τὰ πάθη τοῦ σώματος, καὶ κατατείνουσα τὸν δῆμον καὶ ὅσον μετὰ τοῦ δήμου
πρὸς συῶδι τινὰ καὶ μανικὴν ἀσέλγειαν. σύνοδοί τινες ἐς αὐτῆς ἐγίνοντο καὶ συμφοιτήσεις
ἀκολάστων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀσελγῶν καὶ μειρακίων ἐξώλῃ βίον προηρημένων. κρίσεως
δ' ὥς ἐν ἀκολάστοις εὐθείας οὐ διήμαρτε περὶ τὴν αἴρεσιν τῆς μιμάδος· σὺν κάλλει γὰρ λαμπρῷ
τοῦ σώματος ποικίλως ἤσκητο τὴν εὐαπάτητον παιδείαν. ὑγρῶς γὰρ κραδαινομένη καὶ τοῖς
ποσὶ χαμαιτυπῆς, εὖστολος γινομένη, ἐνίκα πάντας τοὺς τῶν θαυματοποιῶν ἐξηγουμένους·
φωνήν τε ἔχουσα ἠδεῖαν καὶ ταύτην μετὰ τέχνης ἀφιεῖσα οὐδενὸς τῶν ἐπ' ἄσματος
θαυμαζομένων ἐκρίθη δευτέρα. ἄτε δὴ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς περιεργίας, ἀκκιζομένη σὺν
καιρῷ καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν εὐφυῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα, ἐαυτῇ μὲν πλοῦτον οὐκ
εὐκαταφρόνητον οἶσεν, ἐκεῖνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι ἀπήλλαξε τῶν τῆδε. ὁ δὲ
θεοσύλης γενόμενος καὶ τὰ ἔδη τῶν θεῶν αὐτὰ ἐξ ἡθῶν ἀναστήσας, καὶ φόνους ἐργασάμενος
ἐναγεῖς, καὶ διαρρήξας καὶ διαξήνας τοὺς νόμους, καὶ τὴν ἀνδρῶν ἀπειπάμενος φύσιν, καὶ
γῆμας ἀθύτους τε καὶ ἀγάμους ἐκεῖνος γάμους, ἐφ' οἷς οἶδα καὶ τὸν θεὸν σείσαντα, καὶ
διοσημίας ἄλλας κατενόησα ὧν ὑφ' ἡλίῳ ἔτι καὶ τυραννῶν.

- Fr. 124 ὁ δὲ θεοσύλης λιπὼν τὴν πατρίδα καὶ ἀλώμενος διετέλει. καὶ μέντοι καὶ Παρίας λίθου ἄρμα
ἀνακείμενον Διονύσῳ, ποίημα θαυμαστόν, ἀνείλετο ὁ θεοσύλης.
- Fr. 126 οἱ θεοσύλαι κολάζονται, τὸ κέρδος πρὸ τῆς δίκης τιθέμενοι. ὁ δὲ τοὺς θεοσύλας ἀπέκτεινε καὶ
ἔθηκεν ἀνόστους, τοῦτο δὴ τὸ Ὀμηρικόν.
- Fr. 128 ἀετιδεῖς. καὶ αὐτὸ τὸ κράτος ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἦν.
- Fr. 130 οἱ δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων ἐκτριβέντες διεξάνθησαν, ἀλῆται δεῦρο καὶ ἐκεῖσε τὸ ζῆν διατελοῦντες. ὁ
δὲ ἐάλω, καὶ ἔμελλεν ὁ δῆμος διαξαίνειν αὐτόν.
- Fr. 131 ὁ δὲ οὐκ ἐφῆκεν, ἀλλ' εἶασεν αὐτὸν γῆν πρὸ γῆς ἀπιέναι, ἵνα μὴ φησιν ὧν ἐνθάδε τολμήση
παραπλήσια πάλιν. ἰχθύων δὲ ἀπηνέγκαντο πλῆθος ἄμαχον, καὶ ἀνέστησαν τρόπαιον καὶ
βωμοὺς ὠρθωσαν.
- Fr. 133 ἡμφισβήτουν γάρ τοι ἐτέρους ἕτεροι προβαλλόμενοι. οὗτι προσδοκῶν τὸν τόπον τὸν
προειρημένον δυνήσεσθαι αὐτοὺς ἀνασῶσαι καὶ κομίσασθαι.
- Fr. 134 πόθεν; ἀλλ' ἵνα ὑπὲρ ὧν ἐπλημμέλησαν κακῶν φθάνοντες, ἐν τῷ δευτέρῳ προφανεῖ κινδύνῳ
ἰσωθῶσι κολασθέντες. τὰ τέκνα αὐτῶν ἀθροίσαντες εἷς τινα ἄλῳ, καὶ ἱπαγέλην ἐπελάσαντες
ἀπωλεύτων, μάλα ἀνοίκτως ἀλοῶντες διέφθειραν.
- Fr. 135 οὐ μὴν ἀτιμωρήτους ἐγένετο μεῖναι τοὺς παῖδας τοὺς ἀλοηθέντας, ἑτεραλκῆς γὰρ ἡ νίκη
γενομένη τῶν πλησίον ἦν. εἴ τι τοῦ προτέρου λόγου ὑγιὲς ἦν.
- Fr. 136 ἀλλ' ἐκεῖνός γε ἀβασανίστῳ γραφῇ τε καὶ ἀταλαιπώρῳ τῆς ἀληθείας ἀκοῇ διεσπαρμένος ἐς τὸ
πλῆθος ἀλάτῃ ἄλλως. ὁ δέ μοι ἀληθὴς ὢν. οἱ δὲ εἰρηναίως ἐσταλμένοι ἄνεν δορυφόρων
ἄγοντες τὴν ἱεουργίαν ἦκον ἀτυφότατα ἐκεῖνοι.
- Fr. 137 ταῦτά τοι καὶ θαρρῶν αὐτὸς κατὰ τι ἔθος ἀρχαῖον ἐκέλευσε δι' ἡμέρας τὴν ἱεουργίαν τὴν
τεταγμένην δρᾶσαι τῷ θεῷ. ἦν δὲ τὰ λυχνία ἀργύρου πεποιημένα καὶ τέχνης θαυμαστῆς
δαίδαλα.
- Fr. 138 κελεύει τῶν λυχνίων τῶν ἀνακειμένων αὐτῷ, ἀργυρᾷ δὲ ἦν ταῦτα, τὸ ἕτερον φέρειν ἀράμενον
ἐμφανῶς. πολλοὺς διέφθειρε Νομάδων, δεκάσας ἐς προδοσίαν.

- Fr.140 τὴν γάρ τοι πληθὺν καὶ τοὺς ἐκ καταλόγου ἔω νῦν. τετόλμητο μὲν αὐτῷ τὸ ἔκδικον ἐκεῖνο καὶ παράνομον ἔργον.
- Fr.142 οἱ δὲ κατάραντες ἐς αὐτὸν καὶ φιλοφροσύνης ἐκπλέας ἀπολαύσαντες, ἐλεδώνῃ, εἶδος πολὺποδος, ἣτις ἔχει μίαν κοτυληδόνα, καὶ ἔστιν ἐπτάπους.
- Fr.144 οἱ δὲ ὁμολογίας ἐμμελεῖς ποιησάμενοι πρὸς τοὺς Ἀρκάδας, τοὺς αἰχμαλῶτους ἐκομίσαντο. ἐπεὶ δὲ ἐς τὸ θέατρον ἐξεκύκλησαν αὐτόν, ἐπηλυγασάμενος τὴν κεφαλὴν ἦν τὸ ἄσπων.
- Fr.146 ἐρυμβόνα τὰ τιμιώτατα ἐς ἀσωτίαν ἀφειδεστάτην. Eustathius in Dionys. 1134. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὰς κινήσεις ὁ Ἀπολλώνιος ῥυμβόνας καλεῖ· καὶ τάχα καὶ ἡ παρὰ τῷ Αἰλιανῷ κειμένη ἄπορος λέξις τὸ ἐρυμβόνα ἐκ τοιούτου τινὸς ἔσχε τὴν ἀρχήν, ἐν οἷς λέγει ὅτι ἐσπάθα τὰ χρήσιμα καὶ εἰς ἀσωτίας ἐρυμβόνα τὰ τιμιώτατα. ἀνθ' ὧν οἱ Φωκεῖς ἔτισαν δίκας βαρυτάτας.
- Fr.148 ὁ δὲ Αἰνείας τὸν πατέρα ἐπιθέμενος τοῖς ὤμοις ἐξῆγε φόρτον ὡς υἱεῖ φιλοπάτορι καὶ τοῦτον εὐάγκαλον. γενναῖον ἔργον καὶ τολμηρὸν ἡρώϊνης ἀντικρυς τοῦτο δράσασα.
- Fr.150 εἰ θέμις καὶ τῷ Ἱμεραίῳ πρὸς Ὀμηρον τὸ ὄμμα ἀνατείνειν. τὰ γεννώμενα βρέφη κράσει θηρείων τε καὶ ἀνθρωπείων σωμάτων τεράστια ἐδόκει.
- Fr.152 ὅστις τάξιν ἔλιπε, θανατοῖ ἄρα ὁ νομοθέτης αὐτόν, κάκῃ τὴν στάσιν ἦν ἐτάχθη προδόντα. κνέφει.
- Fr.154 κομψευριπικῶς πανούργως κατὰ Εὐριπίδην. Αἰλιανὸς περὶ ἀσεβῶν βασιλέων λήθῃ παραδοθέντων φησί. λέγουσι δὲ ὅτι οὔτε προσθέτους οὔτε ἐπακτοὺς κόμας ἐκ τῆς ὕβρεως καὶ λάσθης ἐς τὴν χρεῖαν παρελάμβανεν, ἀλλὰ ἄς εἶχε συμφυεῖς ἀσκῶν καὶ ἐκτείνων.
- Fr.156 οὗτοι οἱ ἀετοὶ λαφύζουσι τῶν ἐλεφάντων τὰ σπλάγχνα, δείξας τὰς σημαίας. ὁπότεν δὲ προσίωσι κινδυνεύοντες, λίπα ἀλείφονται.
- Fr.158 ἀλλὰ τοσοῦτον μαρτυρόμεθ', ὡς οὐτ' ἀδικοῦμεν Ξενίου Διὸς χάριν. ὀλίγου χρόνου διελθόντος ἐάλω μέγα κακουργῶν· εἶτα μέντοι ἐν ὄψει πολλῶν κατεπρήσθη ζῶν.
- Fr.160 Νεμέσεως ἐφόρου, τρόπους ὑπερόπτας καὶ ὑπερηφάνους κολαζούσης, ἐναργῇ μαρτύρια. De Lacedaemoniis.
- Fr.161. (t) νηίταις κινδύνοις μὴ πάνυ συντραφέντες. καὶ τὸν στρεπτόν ὃν ἐφόρει ὀλκῆς γεννικῆς χρυσοῦ ὄντα ἀφαιρεῖται.
- Fr.163 καὶ ἡ γε πασῶν βδελυρωτέρα καὶ τὸν παναγέστατον παρθενῶνα τῶν ἑαυτῆς ἐνέπλησε κακῶν. αἵματι τε δευόμενοι οἱ τοῖχοι τῶν δωματίων.
- Fr.164 καὶ ἐκ τῶν δαπέδων ἀνέβρυε λύθρον, καὶ πάντων τὰς διανοίας ἐξέπληττον. μῆνις δὲ ἐδόκει καὶ Νυμφῶν δι' ἀπορίαν ναμάτων.
- Fr.166 οἱ Ἀκαρνᾶνες συγγραφεῖς ὁμόσε χωροῦσι τοῖς ποιηταῖς. ὁ δὲ ἀποκτείνει αὐτούς, καὶ περισυλᾷ ὅσα ἐπηγάγοντο· ἦν δὲ κόσμος καὶ σκευὴ περὶ τὴν τέχνην τὴν ἐκατέρου οὐδαμῇ εὐκαταφρόνητα.
- Fr.168 οὐκ ἀκούσαντες τῆς εὐθυδικίας, καὶ εἰκότως οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ δικάζειν ἐκάθηντο, ἀλλ' ἐπὶ προσήματι καὶ προσώπῳ δικαστῶν. καὶ ἀπολύουσι δικασταὶ ὦνιοι αὐτόν. ἄφνω πάταγος ἀκούεται τῶν θυρῶν.
- Fr.170 πελαργιδεῖς. τὸν βωμόν, ἐφ' οὗ τέως ἵλεοῦντο τὸν δαίμονα, ἀνέτρεψαν, καὶ τὸν κόσμον ὅσος ἦν περικείμενος, τοῦτον περιέσπασαν.
- Fr.172 εἶτα, ἀσελγέστατε, τοσοῦτοι ἐχθροὶ γεγεννημένοι οὐκ ἤρκεσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ ἐμὲ ἐς τὴν τῶν ἐχθρῶν προσείλου τάξιν; σεισμοὶ τε ἐπεπόλασαν, καὶ πολλὰ ἀνέτρεπον.
- Fr.174

οὐκ ἐπαινεῖ θεὸς οὐδὲ τοὺς τὰ μέτρα πατοῦντας, γλιχομένους γε μὴν τῶν ὑπὲρ ἑαυτοῦς τε καὶ ὑψηλὰς σκοπιάς. ὁ δὲ ἔλεγε στεγανωτάτους εἶναι τοὺς βουλευτὰς καὶ φυλάττειν τὰ τῆς σκέψεως ἀπόρρητα.

- Fr. 176 καὶ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῷ περιβαλόντες ἐς τὸ θέατρον καλοῦσι τὸ πλῆθος, καὶ ἐκεῖνον παράγουσι καὶ στρεβλοῦσιν· ὁ δὲ στρεβλούμενος καὶ κατατεινόμενος τάληθῃ λέγει, καὶ πυρὶ παραδίδοται. ὃν ἂν ἐγὼ τιμησαίμην πρὸ παντὸς συγγενέσθαι καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσι.
- Fr. 178 τιμησαίμην τὸν βίον πάντα τριτημορίου, εἰ μὴ ἔχοιμι τοὺς ἐμοὺς κηδεμόνας, οἱ προσιόντες τῶν ἱατρῶν ἐκέλευον οἴνου πιεῖν· τὸ γάρ τοι σεσῶσθαι ἢ μὴ τὴν ἄνθρωπον ἐν τούτῳ ἔφασκον ἄρα ἐκεῖνοι τῇ τέχνῃ πίσυνοι.
- Fr. 179 ἥνίκα ἂν τὴν πεπρωμένην ὁδὸν καὶ ἐπινησθεῖσαν διανύσω. ἐξέχεσθαι μὴ πιεῖν ἀνέχεσθαι οἴνου, μὴδὲ τιμᾶσθαι τοσούτου τὸν βίον τὸν λοιπόν, ἵνα τὸν φθάνοντα, φησὶν, ἀφανίσῃ ἐκτροπῇ διαίτης ὀλίγης, πιοῦσα οἴνου· καὶ τὸν βίον ἢ γενναία κατέστρεψε πρῶως καὶ σὺν γαλήνῃ καὶ ἀβληχρῷ θανάτῳ, ὃν περ οὖν ἐπαινεῖν καὶ Ὅμηρος δοκεῖ μοι. υἱῶσαι τὸν παῖδα.
- Fr. 180 υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν. καὶ υἱώσῃ, τῇ υἱοθεσίᾳ. καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ἐποίησατο. καὶ τὰς υἱώσεις, τὰς υἱοθεσίας. ἡ χρῆσις παρὰ Αἰλιανῷ πολλή. δοκεῖ τῷ δήμῳ διαμετρεῖν φιλοτησίαν τήνδε.
- Fr. 182 ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν φιλωθῆναί οἱ. καὶ πιεῖν ἐδίδου, κράσει δικαίᾳ μὴ κερνῶν· ὥρεγε δὲ μὴ αἰτοῦντι, καὶ φιλοφρονούμενος ἀκαίρως, καὶ περιττὰ δεῖπνα παρατίθησιν. ὁρῶν δὲ τὸν ἀδελφὸν πάντα δυσωπούμενον καὶ οὐδὲν ὅ τι τῶν ὄψων οὐχ ὑφορώμενον. ὁ δὲ διήλθε τῷ λόγῳ φιλοτίμως τε καὶ σὺν ἀφροδίτῃ εὖ μάλα περιττῇ.
- Fr. 184 καὶ ἐκ τούτων χειρώσασθαι τὸν ἄνδρα καὶ ἔχειν αὐτὸν ὡς εἰπεῖν ιδιόξενον. ἐπεὶ δὲ ἐς γῆρας ἀφίκετο, τὸ κοινὸν τῇ πεπρωμένῃ χρεῶν ἐξέτισε, καὶ τῆς προσηκούσης κηδεύσεως ἔτυχε.
- Fr. 186 ὁ δὲ τῆς θεοσυλίας τε καὶ ἀθέσμου χρηματίσεως διαφθαρεῖς τὸν μισθὸν ἠνέγκατο τοῦτον πικρότατόν τε καὶ πρεπωδέστατον. Σόλων ὁ Ἀθηναῖος Ἐξηκεστίδου παρὰ πότον τοῦ ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ μέλος τι Σαπφοῦς ἄσαντος, ἥσθη τῷ μέλει καὶ προσέταξε τῷ μειρακίῳ διδάξει αὐτόν.
- Fr. 187 ἐρωτήσαντος δὲ τινος διὰ ποίαν αἰτίαν τοῦτο σπουδάσειεν, ὁ δὲ ἔφη ἵνα μαθὼν αὐτὸ ἀποθάνω. ὁ λόγος ἔχει Ἄτλαντι φοιτήσαντα τὸν Ἡρακλέα σπουδάσαι τὰ οὐράνια.
- Fr. 188 ταῦτά τοι καὶ συγγεγράφθαι διαδέξασθαι τὸν οὐρανὸν ἐν μέρει, αἰνιξαμένων τῶν συγγραφέων τὴν παράδοσιν τῆς σοφίας τοῦτον τὸν τρόπον. Eustathius in Od.
- Fr. 189 τ, p. 1870. Τῶν δ' ἐν τούτοις τί μὲν ἢ κλεπτοσύνη, δῆλον, καὶ ἐς ἀνάλογον παρῆκται τῷ παλαισμοσύνῃ, ὁ καὶ παρὰ Αἰλιανῷ κεῖται. λέγουσι δὲ καὶ οἱ προφῆται καὶ θεράπες τῶν θεῶν.
- Fr. 191 Eustathius in I. α, p. 738. καὶ γὰρ καὶ τὸ ἀρᾶσθαι ἀρμονία τίς ἐστι πρὸς θεόν, ὥσπερ καὶ ἡ εὐχή, ἣν ὁ Αἰλιανὸς πρέσβιν φησὶ πρὸς θεὸν ἀδωρότατον. αὐτοὺς μὲν τοὺς ἐμπόρους ἀπαθεῖς κακῶν ἀποσῶσαι, τὰ δὲ ἀγώγιμά σφισιν ἀνασώσασθαι.
- Fr. 193 ἀδροῖς μισθοῖς προαγαγὼν ἐς τὸ τόλμημα τοῦτον ἀναιρεῖ. ἐκάστου τὴν τέχνην ἐπιδεικνυμένου ἐπὶ μισθοῖς ἀδροῖς.
- Fr. 195 ἠράσθη Πίαςος Θετταλὸς Λαρίσσης τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς ἔρωτα ἄθεσμόν τε καὶ δυστυχή. καὶ τὰς ἀλεκτορίδας δὲ αὐτὰς ἀπέκτειναν, τοῦ μὴ κελαδούσας καὶ ἄδούσας ἐπὶ τοῖς ῥοῖς μηνῦσαι τὸν μοιχόν.
- Fr. 197 ἀλλ' ὁ μὲν δράκων μεγέθει μέγιστος ὢν τῷ οὐραίῳ τὸν λέοντα κατηκίζετο, ὁ δὲ λέων ἥλγει μὲν καὶ τῇ ἀλκαίᾳ πρὸς ἄμυναν διηγείρετο. ὁ δὲ ἀκούει ταῦτα, καὶ μὴ ὢν ἀμαθὴς οἰωνῶν, τὸν παῖδα ἐπανάγει καὶ ἐκτρέφει ὡς γνήσιον.

- Fr.199 καί ποτε ἀγῶνα ἐπιτελοῦντες τούτῳ τῷ μεираκίῳ, ἐς ἄμιλλαν ἀκοντίσεως ἀποδυσασμένῳ, εἴτα μέντοι τῆς σπουδῆς θερμότερον ὑπεπλήσθησαν· καί πως ὁ Ἀργέου υἱὸς ἀλλαχόσε βουλόμενος βαλεῖν τὰδελφοῦ δυστυχῶς τῶν στέρνων τυγχάνει καὶ ἀναιρεῖ αὐτόν. ἀμαρτάνοντι ἐπέπληττε καὶ ἀδικοῦντα ἤλεγχε καὶ ἀνέστελλε τοῦ ἀδικεῖν πατρικῇ ναὶ μὰ τὸν ὁ γενναῖος τῇ παρρησίᾳ.
- Fr.201 τούτους ὥσπερ τῆς εὐσεβείας ὁ θεὸς ἀμειβόμενος. καὶ τοῦτο δὴ τὸ ὑμνούμενον ὄνομα Ἀντέρως ἐν τοῖσδε τοῖς γενναίοις ἐσώζετο.
- Fr.202 Χαρίτων γὰρ καὶ Μελάνιππος ἐς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπνευσάτην· καὶ ὁ μὲν Χαρίτων ἐραστὴς ἦν, Μελάνιππος δὲ τὴν ψυχὴν ὁ ἐρώμενος ἐς τὸν φίλον τὸν ἔνθεον ἀναφλεχθεὶς ἰσότημον τὸ τοῦ πόθου κέντρον ἀνεδείκνυτο. ὁ τοῖνυν ἔρως συμπνεύσας καὶ κατὰ τοῦ τυράννου Φαλάριδος ἐπῆρεν αὐτούς. καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐνθέου φιλότητος ἐμαρτύρησεν ὁ Ἀπόλλων. ἤδη δέ τινες φασιν ἐς τοσοῦτον ἄρα τὸν Αἴσωπον θεοφιλῇ γενέσθαι, ὥς καὶ ἀναβιβῶναι αὐτόν, καθάπερ οὖν τὸν Τυνδάρεων καὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Γλαῦκον.
- Fr.203 οἱ Δελφοὶ ἔωσαν αὐτόν κατὰ κρημνοῦ μάλα. ἀνωθῆσαν δὲ ἑαυτὸ τὸ θηρίον καὶ ἕξαλον γενόμενον ἀπεσεύσατο ἐς τὴν νῆξιν ἀπολῦσαν τὸν ἄνθρωπον.
- Fr.205 ὁ δὲ παθὼν ἀνήκεστα καὶ τῆς πατρώας ἐστίας διωχθεὶς παρὰ τὴν δίκην, ὅμως οὐκ ἀντεμήνισεν. ὅτι Μάρκος Βῆρος, Ἀντωνίνου ἀδελφός, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἀδοκῆτως διαφθείρεται, πλήθους ἰχώρός τε καὶ πνεύματος ἐπισχόντος οἱ τὴν πνοήν· ὁ δὲ πάθος ἀποπληξίαν παῖδες ἰατρῶν ὀνομάζουσι.
- Fr.207 λίθους τῶν ποδῶν ἐξαρτήσαντες ἔρριψαν ἐς τὸ πέλαγος ἀτέγκτως καὶ ἀφειδῶς. καὶ ὁ μὲν ἐξετρίβη πίτυος δίκην, ῥίφεις ἐς θάλατταν, καὶ δίδωσι δίκας αὐτῷ γένει. αὐτοφυέστατον καὶ μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσα κάλλος καὶ οἷον ἂν γένοιτο φιλοθήρου κόρης.
- Fr.209 στρατιώτης δὲ ἄρα τις ἐοικῶς κατεσχημένῳ ἐσεπήδησε, καὶ ἀνιχνεύσας ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀχαρίτῳ νοσήματι τῷ θυμῷ χαριζόμενος, λύμαις ὅσαις ἐδύνατο παντοδαπαῖς τὸ σῶμα λυμηνάμενος. διέρρει δὲ φήμη λέγουσα καὶ εὐπατρίδην αὐτὸν εἶναι.
- Fr.211 τὸ γὰρ τοι κλέος τῶν τετολμημένων διερρῦη πολύ. εἴτα μέντοι ἐνετολμήσατο τηλικούτον τόλμημα.
- Fr.213 ἡ δὲ εὐμηχάνως διαλαμβάνει, καὶ δεῖται τῶν Καβείρων τιμωρῆσαι αὐτῇ καὶ μετελθεῖν τὸν ἐπίορκον. δικαιωθέντων πάντων τῶν ἀδελφῶν Ἀρισταίου τοῦ γίγαντος δικαίωσιν τὴν πρεπωδεστάτην.
- Fr.214 Ἀρισταῖον μόνον τὸν γίγαντα περισωθῆναί φασι, καὶ οὔτε πῦρ οὐράνιον ἐπ' αὐτόν ἤλθεν, οὔτε Αἴτην πιέζει αὐτόν. ἀποσφαγεῖσαν γὰρ αὐτὴν ὑπὸ ἐραστοῦ δυσέρωτος.
- Fr.216 ὁ δὲ ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα ἐδίψησεν. ὁ δὲ ἦν ἔκδικός τε καὶ ἔκνομος.
- Fr.218 πρὶν κακῶν ἔργων ἀμοιβὸν τιμωρίαν ἐκτίσαι. καταπλαγεῖ δ' ἂν τις τὸ ἀδιάδραστον τῆς Δίκης ἐκ τῆς συμβάσης τούτῳ τιμωρίας.
- Fr.220 ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἶά τε εἶναι ἄπρακτα γενέσθαι, ἐπεὶπερ οἱ θεοὶ ἀτιμώρητα αὐτὰ περιεῖδον ἐκ σφῶν γινόμενα. οὐ μὴν ἀπήντησέν οἱ τὰ τῆς ἐλπίδος.
- Fr.223 χρυσίον δίδωσιν, οὐ μὴν ἐξωνήσατο τὸ μηδὲν παθεῖν. οὐδὲ ὤλισθον ἄλλως αἰ εὐχαὶ καὶ αἰ κατὰ τοῦ θεῶ ἔχθροῦ ἀραί.
- Fr.224 οὐδὲ γὰρ ἀναλώθησαν ἄλλως αἰ εὐχαί· θηρίον γὰρ τι αὐτοῖς πομπῇ κρείττονι ἐντυγχάνει. οὐ γὰρ τί που μετὰ μακρὸν ἐκολάσθη δικαίωσει.
- Fr.226

ὕπερ δὴ τούτων τὴν Ἄρτεμιν μηνῖσαι καὶ μετελθεῖν δικαιοῦσαν αὐτοὺς τῆς γῆς ἀγωνία. ὁ δὲ ἔτισε δίκας ὧν ἔπραξεν· οὐ γάρ τί που ταχεῖ καὶ ὠκυμόρῳ τέλει τὸν βίον κατέστρεψεν, ἀλλ' ἐκολάζετο χρόνῳ.

Fr. 228 ἀδράστεια αὐτῷ Νέμεσις τιμωρὸς ὑπερόγκων καὶ ἀχαλίνων λόγων ἠκολούθησεν. ἐπεὶ δ' ἀνεφρόνησε καὶ τὸ τολμηθὲν ἐσκοπεῖτο καὶ ἐνενόει τὸ ἀσέβημα, διπλαῖ ἔννοιαι τοῦτον ἐσήεσαν.

Fr. 230 ὁ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἀπάντων ἑαυτὸν διεχρήσατο οὐκ ἀξιοζήλως. γυναικῶν ἰσηλίκων χορὸν ἑαυτῇ περιχέασα· γηραιαὶ δὲ αὐταί, χορὸς θεοφιλῆς· καὶ καθεῖσαι τὰς κόμας τὰς παλαιὰς ἐκείνας ἐθεοκλύτουν Ἥλιόν τε καὶ Δίκην.

Fr. 232 τὴν τῶν ἀλαζόνων τιμωρὸν συνέντες Νέμεσιν, ἥπερ αὐτοὺς μετῆλθε σὺν τῇ δίκῃ. οὐκ ἔλαθε τὴν ἅπασιν ἐναντιουμένην τοῖς ὑπερηφάνοις Νέμεσιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἰδίαις ἠναγκάσθη παιδευθῆναι συμφοραῖς.

Fr. 234 καὶ ἄλλας μυρίας εἵπομι ἂν δίκης ἀμελουμένης ἀκολουθεῖν πάθας. τὸ δὲ θεῖον οὐκ ἐπῆναι τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως πραττόμενα.

Fr. 236 οὐ μὴν ἀπόνασθαί γε ξυνέβη τῆς βασιλείας αὐτῷ· τελευτᾷ γὰρ νόσῳ ἐπτά ταῖς πάσαις ἡμέραις. τοιαύδε μὲν τοῖς κακῶς βουλευομένοις δίδωσι τὰ πρόστιμα ἢ δίκη.

Fr. 238 μαρτύρεται δὲ ὁ θεὸς ὅτι μηδὲν αὐτὸν λαθεῖν δύναται ἔμβραχυ. οὕτω μὲν ὁ κατάρατος συνήθως τὸν ἄνθρωπον ἐκήλει.

Fr. 240 οἱ δὲ ἐκπλεύσαντες τῶν φρενῶν εἶτα ἐνεοὶ ἐγένοντο. καὶ θάπτει τὸν νεκρόν, τοῖς χθονίοις θεοῖς ἀποδιδούς τῆς ἐκείνων λήξεως ἥδη.

Fr. 242 τῇ μητρὶ γῇ τὸ χρέος ἐκτίνων τὸν ναυηγὸν θάπτει. ἰδὼν ναυηγοῦ σῶμα ἐρριμμένον ἀκηδῶς καὶ ὀλιγῶρως, παρελθεῖν οὐκ ἐτόλμησα, ἀλλὰ ἔθαψα τὸν τεθνεῶτα, θέαμα τῷ ἡλίῳ οὐδαμῇ φίλον ἀποκρύπτων ἀνθρωπίνῳ θεσμῷ. οὐκ ἤξιώσαν ταφῆς, ἣν ἡ ἀρχέγονος φύσις νομοθετεῖ.

Fr. 244 ἐνακμάζων. Καλλίξενος ὁ Ἀθηναῖος διὰ συκοφαντίαν ἄθλα ἀπηνέγκατο τῆς ἀναισχυντίας καὶ ἀσεβείας, ἐν ᾗσφι μισούμενος καὶ πενόμενος καὶ ἀποκλειόμενος λιμῷ ἀποθανεῖν· ἐπεὶ μήτε ὕδατος ἐκοινώνουν αὐτῷ, μήτε πυρὸς ἐναύειν ἐβούλοντο, ὥσπερ οὖν κοινωνεῖν τοῖς βουλομένοις καὶ δεομένοις.

Fr. 246 οἱ δ' οὖν περὶ πλείστου τιθέμενοι τὰ τοῦ Φοίνικος, καλλύνοντες ἄρα τὸ κακὸν αὐτοῦ καὶ ἐπηλυγάζοντες, ἄλλως φασὶ τοῦτο γενέσθαι. εἰ δὲ ἐντεῦθεν Εὐριπίδης ἐναυσάμενος τὸν λόγον ἅπαντα εἶτα μέντοι Φοίνικι περιτίθησιν. καὶ ἐντήξας αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς ἰσχὺν λόγων ἄμαχον καὶ σειρήνα εὐγλωττίας ἐφολκοτάτην.

Fr. 248 πικρότατος αὐτοῖς ἐνστάτης ἦν. καὶ τὸ σύμπαν αὐτοῦ σῶμα εὐλῶν ἐξέζεσεν.

Fr. 250 τοσόσδε διὰ τῆς νυκτὸς ἐνέπεσε σεισμός, ὥστε ἐξέθορον ἐκ τῆς κοίτης, σκηπτοὶ τε κατωλίσθανον καὶ ἐγίνοντο διόβλητοι ἅπαντες. ἡ δὲ γῆ ἀγωνίαις κατειλημμένη ἔτρυχεν αὐτοὺς ἀλγεινότατα.

Fr. 252 καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἐξήπτοντο ἐς ὀργήν, καὶ ἠπείλουν τὰς θύρας ἐξαράξειν. βιαζομένων δὲ αὐτῶν καὶ τὰς θύρας ἀναμοχλευόντων, δράκοντες ἄρα μέγιστοι τὸ μέγεθος ἀνέστελλον αὐτοὺς καὶ ἐδειμάτουν, τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας ἐλίξαντες καὶ ἐπανιστάμενοι καὶ πῦρ ὀρῶντες οἶον ὀξύτατον. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἀλλήλοις ἐμπαλασσόμενοι καὶ περιπίπτοντες τοῖς θηρίοις ἀπέθνησκον. μήτε γὰρ εἶναι ποιητικός, μήτε μὴν μουσῶθηναι παιάνων καὶ ὕμνων ἐπιστήμονα σοφίαν.

Fr. 254

οἱ δὲ οὐκ ἐξεφαύλισαν τὴν τῶν Κρητῶν αὐτοσχέδιον ἐκείνην μοῦσαν, οἷα δήπου λιτὴν τινα
θυσίαν ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ παρόντων προσαχθεῖσαν αὐτοῖς ἐπαινοῦντες. τῷ γε μὴν πατρὶ
ἐπαρωμένου ἐξώλειαν ἐπίπλαστον.

Fr. 256 ἦ δὲ ἐγκύψαντα αὐτὸν ἐς πίθον, ἵνα ἀρύσῃται οἶνον, ἔωσεν ἐς κεφαλὴν καὶ ἀπέπνιξεν. τοῦ δὲ
πίθου ἔρματι περιπεσόντος καὶ συντριβέντος. οἱ τοίνυν τελευταῖοι τῶν φίλων ἐώσαντο καὶ
ἐσεπήδησαν.

Fr. 258 τὸν δὲ λουόμενον ἀπέκτεινεν, ἐπιθήξας οἱ τῶν δορυφόρων τοὺς ἀφειδεστάτους. ταῦτά τοι ἐπὶ
μᾶλλον ἐξῆψεν αὐτῷ τὸ μῖσος.

Fr. 260 τὸν ἐπινησθέντα ἐνίοις βίον. ὃ δὲ ἥσχυνε τῇ ἀπειλῇ μόνη τὸ ἀκέλευστον αὐτοῦ καὶ τὸ ὕφ'
ἑαυτοῦ βούλεσθαι τὴν πρᾶξιν, ἐπιρραπίζων ἄρα ἐκεῖνος.

Fr. 262 καὶ ἀναπείθει ἐπιτολμῆσαι τῷ Λυκίδῃ καὶ τῷ Σῷ, ἐπαίρει δὲ ἅτε φορτηγοὺς τοιοῦτος, ῥᾷστά
τε ἀναπείθει, καὶ νυκτὸς γενομένης ἀκράτου. ἔχεσθαι δὲ αὐτοῦ ἐκέλευσεν, ἵνα μὴ διαδράς ἔξω
τοῦ στρατοπέδου εἴτα μέντοι ζῶν ἀπέλθῃ καὶ ἐπιχάνῃ.

Fr. 264 ὃ δ' ἐνελόχα τινὰς ἐργαστήρας ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπανιόντας, καί πως λαθῶν ἐς αὐτὸν ἐρπύσας. ἐρᾷ
αὐτῆς ἀνὴρ Ῥωμαῖος, Ἄππιος ὄνομα, τῶν εὖ γεγονότων.

Fr. 266 ἀσπαζόμενος εὐερμίαν καιροῦ, καὶ ἀνάγκης καλούσης μὴ εἴκων κάκῃ. εὐφημίας χάριν προτιμᾷ
τὴν Λακεδαίμονα τὸ θεῖον ἥπερ τῶν Ἀθηναίων βωμοὺς σύμπαντας καὶ νεῶς καὶ ἀγάλματα καὶ
ἐκατόμβας καὶ τὸν λοιπὸν φλήναφον τῶν ῥαθυμούντων τε καὶ θοινάζειν γλιχομένων.

Fr. 267 οὐκοῦν διδάσκει ὁ λόγος ὡς ἡ ὄντως εὐσέβεια κοῦφόν ἐστι καὶ σωφροσύνης ἀνάπλεων καὶ
ἥκιστα ἀχθεινόν· εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος πόνων. ἤκουσάς που, ὦ παῖ Ἀρίστωνος, καὶ
Εὐριπίδου εὐφημία γὰρ παρὰ σπονδαῖσι κάλλιστον. πατρόθεν αὐτὸν καλέσας ὁ ἥρωρ, 'ἐς δέον
σε εὖρον' φησί· 'βούλομαι γὰρ καλέσαι σ' ἐς πανθοινίαν.

Fr. 268 'ὕπερ τοῦ τὴν νεολαίαν τὴν Ῥωμαίων ἀξιοζήλως τε καὶ ἀμάχῳ θάρσει διαγωνίζεσθαι.

Fr. 270 καὶ ὑπὲρ ὧν ἐδίψῃ ἀκοῦσαι ἠναίνετο. ὃ δὲ τὸν θώρακα αὐτοῦ διέρρηξεν, ὃς ἤρκεσέν οἱ ἀμῦναι
λυγρὸν ὄλεθρον.

Fr. 272 ὃ τε μυστικὸς Ἰακχος ἠκούσθη κατὰ τὴν ναυμαχίαν Περσῶν καὶ Ἑλλήνων. καὶ μέντοι καὶ ὁ
Ἰακχος ἠκούσθη ἐκ τοῦ Θριασίου πεδίου ὕμνουμένός τε καὶ ἀδόμενος. θιάσόν τε μίμων καὶ
κορδακιστῶν περὶ αὐτὸν μάλα πλῆθος εἶχε.

Fr. 274 ὃ δὲ μίαν τῶν σχιζῶν ἀνελόμενος καθικνεῖται τὰδελφοῦ· καὶ ὁ μὲν νεκρὸς ἔκειτο. ὃ δὲ λαθῶν
ἑαυτὸν παρήλθε σὺν τῷ ξίφει, ὅπερ ἐπήγετο διὰ τοὺς κακούργους τοὺς κατὰ τὴν ὁδόν.

Fr. 276 ὃ δὲ τούτους συλλαβὼν αἰκίζεται λύμῃ πάσῃ καὶ κατατάσει καὶ στρεβλώσει ποικίλῃ καὶ
δικαιώσει τῇ πρεπωδεστάτῃ, ἐν περιόπτῳ λόφῳ σταυρώσας αὐτοῦς. ὃ δὲ δεύσας τοῦ αἵματος
τοὺς δακτύλους προσέγραψεν.

Fr. 278 καὶ πού τις αὐτῷ κατεσημήνατο δωμάτιον τὰ τιμιώτατα ἔχον. καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ ἥνει σφόδρα,
τοὺς δὲ κατέτεινε ταῖς κολάσεσι.

Fr. 280 εἴτα τῶν φρενῶν ἐξέπλευσε, καὶ μανεῖς ἑαυτὸν μαχαίρᾳ κατεχόρδησε. λογισμὸς δὲ αὐτὸν
ἐκεῖνος κατέσπερχεν, ἀνθρώπους ἀκολάστους φύσιν τοὺς Τυρρηνοὺς, πολεμίων ἔφοδον
μηδαμῇ μηδαμῶς ὑφορωμένους, ὑβρίζειν καὶ ῥαστωνεύειν.

Fr. 281 ὑπέλαβε πονηροὺς ὄντας ὑβρίζειν καὶ ῥαστωνεύεσθαι. ἐγγὺς δὲ τοὺς ἐπιβουλεύοντας εἶναι
Καύκωνάς τε καὶ Λέλεγας Ὀμηρικούς, Πελασγοὺς δὲ οὐδαμοῦ οὐδὲ δῖους· εἰρήσθω γὰρ ἐν
καιρῷ ἐμοὶ τόδε.

Fr. 283

- κλέπτων ἄρα καὶ ἀφανίζων τὴν ὑπόνοιαν. τῆς ψυχῆς τὰ ἐλαττώματα κατηπίσταντο, εἴτε κραιπαλώδης τις εἴη καὶ μέθυσος, εἴτε φιλήδονος καὶ ἐν τοῖς αἰδοίοις ἔχων τὸν ἐγκέφαλον.
- Fr. 285 ὃς Ἀρσινόην ἔγημε τὴν Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος μητέρα. τοῦτον δὲ τὸν Πτολεμαῖον οὐδέν οἱ προσήκοντα ἐξέθηκεν ἄρα ὁ Λάγος ἐπ' ἀσπίδος χαλκῆς. διαρρεῖ δὲ λόγος ἐκ Μακεδονίας, ὃς λέγει ἀετὸν ἐπιφοιτῶντα καὶ τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα ἀποστέγειν αὐτοῦ καὶ τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα καὶ ὅτε υἱοὶ τὸν πολὺν ὑετόν· τούς γε μὴν ἀγελαίους φοβεῖν ὄρνιθας, διασπᾶν δὲ ὄρτυγας, καὶ τὸ αἶμα αὐτῷ παρέχειν τροφήν ὡς γάλα. Ἀριστόγονος οὖν, Διονύσου μύστης, λαμπαδεύεσθαι μέλλων εἴτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέλη.
- Fr. 287 οἱ δὲ Μεσσήνιοι σὺν λάσθῃ καὶ γέλωτι, ὥσπερ ἄθυρμα τῶν Σπαρτιατῶν, τὰ πρῶτα τοῦ Διὸς ἀναθήματα διέσπειραν. οὐκοῦν διαλαθὼν ἐπὶ τῷ βωμῷ κατέπηξε τὰ δαίδαλα τῶν τριπόδων, ἃ ἐπήγετο. λήξει οὐ μὰ Δία εὐκλήρῳ χρόνου τὰ Αἰγυπτίων κακὰ τῶν ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀλεξάνδρου ἐγκατέσκηψε καὶ τῇ Ῥώμῃ.
- Fr. 289 οὐ λύκος ἐξ ἀνθρώπων, κατὰ τὸν Ἀρκαδικὸν μῦθον, ἀλλὰ τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπέβη πικρός. ὁ γύνανδρός τε καὶ μάλθων τύραννος.
- Fr. 291 καὶ πάρδαλιν τοῦ αὐτοῦ μέγα τιμίαν διάλιθον. καὶ γυνὴ εὐπάτωρ ἄνωθεν καὶ μέγα πλουσία.
- Fr. 293 οὐδὲ τὸν πόλεμον μεθιὲς τῷ μαιφόνος τις καὶ παλαμναῖος εἶναι. καὶ ἐπίστευον εἶναι θεοφιλεῖς, τῷ δαίμονι τούτῳ μελόμενοι.
- Fr. 295 ὃ δὲ ἔκλεισε τὴν ῥάβδον πυθμένι καὶ πώματι, καὶ μετὰ χεῖρας εἶχεν ἀεὶ, οὔτε μεθ' ἡμέραν κατατιθέμενος, καὶ νύκτωρ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ὑποτιθέμενος. οὐ μὴν οὐδὲ ἡ μήρινθος ἔσπασέ τι ἀγαθὸν αὐτοῖς· οὐ γάρ τοι μετὰ μακρὸν νέφη ἀκρίδων ἐπιρρέυσαντα τοὺς καρπούς κατέφαγεν αὐτοῖς.
- Fr. 297 δύο κακοῖς μογῶ, ἀγρυπνίᾳ τε ἀναλίσκόμενος καὶ δέει τειρόμενος. ὅσα ἐπράττετο, καὶ μοῦσά τις ἂν ὀκνήσειεν εἰπεῖν τραγικῇ.
- Fr. 298 οὐ γὰρ βούλεται ταῦτα γίνεσθαι, καὶ τὸ λέγειν ἀπηγόρευσε. ὃ δὲ ἔλεγε δεδιέναι, ἂν ἀδόκητόν τε καὶ νεώτερον κακὸν ἀπαντήσῃ.
- Fr. 300 οὐ μὴν συνήθροισεν ἔτι τὰ ὀσῶ, ὁμόσε τῷ δαίμονι τῷ ταῦτα πράξαντι μὴ χωρῶν. ὃ δὲ πατὴρ πυνθάνεται ὅσα ἡ παῖς ἔδρασε, καὶ διώκει φονῶν καὶ ἀποκτεῖναι γλιχόμενος.
- Fr. 301 ὁμοῦ τι τῇ πληγῇ ἡ παῖς ἦν· καὶ ἀπέσφακτο ἄν, εἰ μὴ σκηπτὸς κατηνέχθη ἀμφοῖν μέσος. μὴ ἰσχύουσα τεκεῖν ὁμοῦ τι τῷ ῥαγῆναι ἦν.
- Fr. 303 καὶ μαρτύρια ἐπάγονται οὐδαμῇ ἄσημα. οὐκοῦν οἱ ἀδελφοὶ λαβόντες ἱκετηρίας ἐπυνθάνοντο ἄρα τοῦ θεοῦ ὃ τι καὶ χρὴ πράττειν αὐτούς.
- Fr. 305 οὐ μὴν εἶχε ποιεῖν οὐδέν, ἀλλ' ἔμενε κατὰ χώραν τηρούμενος ἐπιμελῶς. ὃ δὲ ἐξείπεῖν τὴν ὠδῖνα, ἣν ἐκύει, οὐκ ἐτόλμα, τὴν ἐλπίδα τοῦ ἴσως ἂν ποτε τυχεῖν ἐν τῷ κρύπτειν ὑποθάλλων ἄρα ἐκεῖνος.
- Fr. 307 ἦ τε παῖδα ὄντα ἱερῷ λόγῳ ἡγάπα τε, ὡς τὸ εἰκός. ὃ δὲ ἐπήγε τὴν τε ἀποστέρησιν τῶν χρημάτων καὶ τὴν καταδίκην, καὶ μέντοι καὶ τὰς προτέρας αὐτοῦ τὰς ἀδίκους πάθας.
- Fr. 309 ἀκόλουθόν σφισι πάθην ἐπηρτημένην ὀρῶντα, ἣν λαθεῖν ἀδύνατον. ἦ δὲ ἔθει, καὶ πᾶσαι μετ' αὐτῆς ἀρρηφόροι καὶ παναγεῖς γυναῖκες, καὶ πολὺν χρόνον ἔκπληξις αὐτοὺς κατεῖχε καὶ σκότος.
- Fr. 311 Ἑταῖρα ὄνομα, οὐκ ἐκ τοῦ πανδήμου καὶ ἀσελγοῦς ἐπιτηδεύματος. αἰσχύνασαι τὴν λατρείαν τὴν περὶ τὴν θεόν, καὶ ἑαυτὰς ὁμιλίᾳ ἀνδρῶν παραβαλοῦσαι ἐκολάσθησαν κατὰ τὸν νόμον.
- Fr. 313

οἱ δὲ τύραννοι παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἡδέσθησαν τὴν ἰέρειαν κακῶ τῷ περιβαλεῖν. Καμβύσης ὁ Κύρου παρῶνησεν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους θεούς, καὶ ἐξεμάνη, καὶ τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἔτρωσε, καὶ σφακελίσαντος ἐνόσησε, καὶ πικρότατα τὸν βίον κατέστρεψεν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος.

Fr. 315 ὁ δὲ ἦδε τοὺς παιᾶνας, οὐκ εὐτραπέλω τῇ γλώττῃ, οὐδὲ ἐρρωμένη, ὥσπερ οὖν κάτοινος ἤδη καὶ οὐκ ἀρτίστομος ἔτι. καὶ ἑαυτὸν πελάτην ἐκείνου λέγει τε καὶ ἄδει.

Fr. 317 Ποστοῦμος, Ῥωμαῖος, ἀπὸ Καπύης, τά τε Ἑλλήνων ἐπαιδεύθη, ἐρασθεὶς αὐτῶν μετὰ ἔτη λ'. τὰ δὲ πρῶτα χρυσοχόος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ αὐτὸν ἐσηλθεν ὅδε ὁ φιλόλογος ἔρως, ἐς τὰς Ἀθήνας ὥρμησε, καὶ ἐξεμουσώθη τὰ Ἑλλήνων ἐκεῖθι. καὶ ἐς γῆρας βαθὺ ἤλασε, πολλὰ καὶ καλὰ εἰδώς. οὐκ οὐν ἀπεικὸς ἦν καὶ τόνδε τὸν Ποστοῦμον λέγειν λόγον ἐκείνου, ὅνπερ οὖν Ἡράκλειτος εἶπεν ἐφ' ἑαυτοῦ 'ἐμεωυτὸν ἐδιζησάμην.' ὁ δὲ οὐ μάτην ἔζη, ὥς γε ἐμὲ κρίνειν, οὐδὲ μὴν ὡς οἱ πολλοὶ ἐπὶ τραπέζας κεκυφέναι καὶ ἐμπίπλασθαι καὶ ὑβρίζειν σπεύδων, ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι μαστεύων ὑφ' ἡγεμόνι θεῷ. ὁ δὲ χρημάτων οὐκ ἦν εὐπορος, οὐδὲ ὅσα ἂν ἐξήρκεσεν ἐτέρῳ πρὸς τὴν τοῦ ἀναγκαίου βίου διαγωγὴν, οὐδὲ τοσαῦτα κεκτημένος.

Fr. 318 οἶδά τοι ἔγωγε καὶ ἐς ὀκτὼ ὅλας ἡμέρας ἀναλωθέντα αὐτῷ κατοικιδίου ὄρνιθος οὐ μέγαν νεοττόν. διὰ τὰς ἀθλίας πάθας τῇ πενίᾳ ἐνήθλει. ὁ δὲ ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ πολυωρίας τυχεῖν τῆς ἐξ αὐτοῦ. καὶ πλοῦτον περιβάλλει ἀνδρὶ πένητι μέν, εὐσεβεῖ δὲ καὶ ἀεὶ θεραπεύοντί οἱ τὸν νεῶν, καὶ γεραίροντι πᾶν ὃ τι οὖν ἄγαλμα, ἐξαικασμένον αὐτῷ καὶ τετιμημένον. ταῖς θυγατράσι φάρμακον ὥρεξε, καὶ αὐτὸς ἔπιε, δυστυχοῦς κοινωνήσας προπόσεως καὶ φιλοτησίας.

Fr. 320 ῥαγέντος δὲ τοῦ κάλου ἔμεινε τὸ λείψανον ἐκεῖσε τὸ τῆς Δίρκης. ὁ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεῶν πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥαστωνεύσεως ποιησάμενος, στέφανον ἐψηφίσατο ἢ βουλὴ δάφνης αὐτῷ.

Fr. 322 ὥσπερ οὖν οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων σαλεύουσα, ἀλλ' ἐφειμένη δρᾶν ὃ τι καὶ θέλει. πολλὰ δὲ καθ' ἑαυτὸν σαλεύσας ἀνέρριψεν ἐκ τῶν παρόντων εὐτυχὴ κύβον.

Fr. 324 τοὺς δὲ ἄλλους ἐπ' ὀψίας τῆς ἀκμῆς σαλεύσας, καὶ μέντοι καὶ τῷ ἀπολέσθαι ὁμοῦ εἶναι. τοιοῦτον ἀναζωγραφῷ, ὡς εἰκὸς κοῦκ ἀπὸ τρόπου τὸν παραβλῶπα καὶ φιλοκερδῆ καὶ κερδαλέον, βραδίστατον πρὸς τὰ κρεῖττονα, λιχνωδέστατον δὲ πρὸς πανωλεθρίαν τῶν ἐντυγχανόντων ἐκβεβακχευμένον ὅτι μάλιστα.

Fr. 325 ἀλλ' ἐξώλης καὶ προώλης προπηλακισθεὶς ἐς κόρακας ὥχετο, κατάλληλα τὰπίχειρα τῆς βδελυρίας ὁ ἀποτρόπαιος καὶ οἷον ἀποφρᾶς ἀποισάμενος, ὃς ἀνάρσια δικάζων ἀδίκως πολλοὺς κατεδίκασεν, ὅπιν οὐ δεδοικώς, οὐκ ἀλέγων Ἀδράστειαν, οὐδὲ Νέμεσιν ἐμπαζόμενος. ἀλλὰ ταῦτα τεκμήρια ἐναργῆ τῆς Ταρταρώδους καὶ Τανταλείου αὐτοῦ τιμωρίας. ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὃς κακὰ πόλλ' ἀποτίσεται. βουλῇ κρεῖττονι καὶ ἀνθρωπίνῃ γνῶμῃ οὐδαμῶς συμβλητῇ τρόπον τινὰ τοῦ Ἀλφειοῦ ἀποθανόντος.

Fr. 327 ταῦτά τοι καὶ τεθνεῶτα ἔθαψεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ταφῇ θαυμαστῇ. τεθνεώτων δὲ πολλῶν καὶ σαλευόντων ὑπὲρ τοῦ ζῆν ἐπὶ λεπταῖς ταῖς ἐλπίσι.

Fr. 329 Πυθικὸν ἦν προμάντευμα ἐν τόνοις ἐξαμέτροις, οὕτω προλέγον τὴν τελευτήν, Αἰακίδῃ προφύλαξο μολεῖν Ἀχερούσιον ὕδωρ, Πανδοσίην θ', ὅθι τοι θάνατος πεπρωμένος ἐστί. καὶ συνάψας μάχην Βρεττίοις καὶ Λευκανοῖς ἐπὶ τινι ποταμῷ, τῆς γεφύρας ῥαγείσης, τῶν προσχώρων ἀκούσας τὸν ποταμὸν ἀποκαλούντων Ἀχεροντίδα, τὴν δὲ πλησίον πόλιν Πανδοσίαν, πρὸς ὃ εἶχε λόγιον συμβαλὼν τοὺς τόπους, καὶ γνοὺς ὅτι ἄρα τὸ χρεῶν ἐκπέπλησται, τότε δὴ τὸν εὐκλεᾶ πορεύεται θάνατον, καὶ ἐς μέσους τοὺς πολεμίους ὠθούμενος ἀφειδῶς, πολλὰ πρότερον δράσας, οὕτω πίπτει μαχόμενος. ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου κηδεστής, Ὀλυμπιάδος ἀδελφός. γυναιίου ἀκολάστου καὶ τυραννικοῦ διαβολαῖς ὑπαγόμενος.

Fr. 331

πάντων τῶν τοίχων κεκονιαμένων ἐς ὕψος ὑπερήφανον. τῆς Δήμητρος οὐ δυνάμενον
ὑπερθορεῖν τὰς θύρας, θορόντα δὲ ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον.

Fr. 333 ὁ δὲ τὸ φρόνημα μέγα, ὡς καὶ Ἀλέξανδρον ὑπεροίσων, ἐκέκτητο. τὸ δὲ μεираκίον οὐδὲν
ὑπιδόμενον.

Fr. 334 τίς δ' ἂν ὑπώπτευε κρέας ὑπὸ ξένων καὶ πτωχῶν ἐπὶ κοινοῦ δεδομένον; ὑποθήγων ἐς τὰ καλὰ
ἔργα αὐτούς.

Fr. 336 ὁ δὲ ἐπιπλάστω μωρία διέδρα τοῦ τυράννου τὸν φονικόν τε καὶ ὑπόπτην ἐκεῖνον τρόπον. σιγᾶν
δὲ χρή, μὴ λοξοῖς ἡμᾶς ὄμμασιν ἰδὼν ὁ φθόνος τραχεῖ βάλῃ λίθῳ, κατὰ Πίνδαρον.

Fr. 338 φθόνος, νόσημα ψυχῆς ἀνθρωπικὸν καὶ ἐσθίον ψυχὴν, ἣν ἂν καταλάβῃ, ὥσπερ ἰὸς τὸν
σίδηρον. καὶ ὁ ἔρως ταυτόν ἐστιν. οἷς ἐκεῖνος ἔχθιστον καλεῖ τὸ θεῖον, περιτρέπων τὸ συμφυὲς
ἄρρώστημα ἐς αὐτοὺς τοὺς ἐκφύσαντας αὐτό. προήροσε γὰρ τὸν τόπον ὑποψαμμότερόν πως
ὄντα, ἵνα ἐν τῇ συνόδῳ σφῶν κονιορτὸς πάμπολυς ἄρθῃ.

Fr. 339 ἀνέμου ἐπιπνεύσαντος οἴου σφοδροτάτου, καὶ ἐξάραντος τὴν ἄμμον. οἱ δὲ λεόντειον
ἐβρυχῶντο φονῶντες.

Fr. 341 ὁ δὲ φλואρεῖ καὶ μάτην ἡμῶν λῆρον καταχεῖ τοῦ χάους ἀρχαιότερον καὶ Κρονίων ἀπόζοντα. ὁ
δὲ ὑπὸ τῷ κνέφει σὺν τοῖς χερνήταις τοῖς ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς ἰοῦσιν ὑπεξῆλθε.

Fr. 343 ὁ δὲ τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας. Λιβύων δὲ πρέσβεις, χρήμα
οἰκτρὸν, κατὰ κλέος τὸ τῆς παρθένου ἦκον, καὶ ἐδέοντο λύσιν τινὰ τοῦ λοιμοῦ λαβεῖν.

Fr. 345. (t) De Siphniorum paupertate. οὗτοι πλουσιώτατοι ἐγένοντο οὐ μόνον τῶν νησιωτῶν ἀλλὰ καὶ
τῶν ἡπειρωτῶν εὖ μάλα συχνῶν. ἕως μὲν οὖν τὴν δεκάτην ἐς Δελφοὺς ἀπέστελλον εὐτάκτως,
καὶ ἐπεΐθοντο τῷ χρησμῷ τῷ τοῦτο προστάξαντι, τὰ τοῦ πλούτου αὐτοῖς ἐπίδοσιν εἶχε,
φανέντων ἀργυρείων μετάλλων· ἐπεὶ δὲ τὴν φορὰν τὴν τῆς ἀπαρχῆς ἐξέλιπον, θάλαττα
ἐπιρρεύσασα καὶ ἐπικλύσασα ἠφάνισεν αὐτοῖς τὴν τοῦ πλούτου χορηγίαν, περιῆλθόν τε ἐς
πενίαν νησιωτικὴν καὶ ἀπορίαν δεινήν. De Archia et Myscello.

Fr. 346. (t) Ἀρχίας Συρακόσιος καὶ Μύσκελλος Ἀχαιοὺς ἦκον ἐς Δελφοὺς ἐν τῷ αὐτῷ τοῦ χρόνου, καὶ ἤτουν
ἄρα ὑπὲρ ὧν ἔμελλον οἰκίζειν πόλεων φήμην ἀγαθὴν λαβεῖν, τὸν ἐπινησθέντα αὐτοῖς τε καὶ
ταῖς πόλεσιν αὐτῶν βίον. λέγει δὲ ἡ Πυθία χώρας καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες ἤλθετ'
ἐρησόμενοι Φοῖβον, τίνα γαῖαν ἵκησθε. ἀλλ' ἄγε δὴ φράζεσθ' ἀγαθῶν πότερόν κεν ἔλοισθε,
πλοῦτον ἔχειν κτεάνων ἢ τερπνοτάτην ὑγίειαν. ἐπεὶ τοίνυν ταῦτα ἠκουσάτην, Ἀρχίας ὦν
φιλοχρήματος πλούτου περιβολὴν αἰρεῖται· οὐδὲ ἐψεύσθη τῆς ἐλπίδος. παμπλούσιος γοῦν
Συρακοσίων ἡ πόλις κατὰ τὴν φήμην τὴν Πυθιάδα ἐγένετο. Μύσκελλος δὲ αἰρεῖται αὐτός τε
υγιάειν καὶ ἡ πόλις. καὶ ἀπώνητο ὧν ἤτησε. δεῖγμα γοῦν τῆς ἐν Κρότῳ υγείας ῥωμαλέοι τέ
εἰσιν οἱ οἰκήτορες καὶ ἀθλητῶν ἡ πόλις πολλῶν καὶ ἀγαθῶν μήτηρ ἐγένετο. πλοῦτος ἄρα καὶ
υγία δῶρα ἄμφω ἐστόν· αἵρεσις δὲ ἐρρωμένη καὶ διάνοια υγιάίνουσα αἰρεῖται τὰ βελτίω, καὶ
ἀπέφηναν καὶ οὗτοι ὁ μὲν συνετώτερος ὢν, ὁ δὲ οὐ πάντῃ ἐλευθέριος. τῶν γὰρ οὖν ἀγαθῶν
τῶν ἀνθρωπικῶν τὸ μὲν πρεσβύτερον, τὸ δὲ δεύτερον, ὡς καὶ Πλάτων φησὶ καὶ τὸ σκολιὸν
ἄδει. ὄναρ ἐφίσταται θεία τις ὄψις, καὶ λέγει δεῖν συσκευάζεσθαι· καλεῖν γὰρ τὸ χρεὼν αὐτόν.

Fr. 349 ὁ δὲ ἦν πλούτῳ καὶ γένει διαφανής. οὐκοῦν οἱ πολῖται ὥδιον κατ' αὐτοῦ φθόνον γενναῖον. ὁ
δὲ ὑπὸ ἀρρωστίας λεπτὸν τε καὶ τρομερὸν ἐφθέγγατο.

Fr. 351 ὁ δὲ τοῦ τολμήματος ἡγεμὼν διόβλητος γενόμενος εἶτα κατεπρήσθη. ἄγαλμα ἦν τιμώμενον ὑπ'
αὐτοῦ ἐκ πολλοῦ.

Fr. 353

ὁ δὲ Κελτὸς προθυμίαν εἶχεν, ἐμφυὲς τῷ πολεμίῳ καὶ χερσὶ καὶ στόματι δίκην θηρίου διασπάσαι αὐτόν. Ἀμοιβὴν τοῦ θεοειδεστάτου τρόπου θαυμαστὴν ἐφέρετο· ἔρρει γάρ οἱ κατὰ πρύμναν τὰ ἐκ τῆς τύχης, καὶ πᾶσιν οἷς ἐπέθετο τούτων ἤμαρτεν οὐδενός.

Fr. 355

Δύο νεανίσκων κεκονιμένων καὶ ἀγγελίαν ἀπαγγειλάντων.